

PROCHO vydává prochor

píše bohumír procházka **ROVINY**

zvěsti z Jičína a okolí ● <http://start.jicin.cz/prochoroviny/index.php> ● 1. únor 2007 č.2 / 07

Jivínský Štefan

bude 25. 2. 2007 v 15 hodin ve Veliši udělen již po jedenácté. Štefanská komise seděla dlouho nad seznamem 224 nominací, které poslalo celkem 47 lidí. 152 bylo za zásluhy v roce 2006, 72 bylo za zásluhy dlouhodobé. Někteří byli za svůj kulturní počín navrženi až od 4 lidí. Je to potěšitelné, že tolik lidí se dívá kolem sebe a vidí bohubilé konání a napíše nám o něm.

Pravda, ne všechny skutky mají stejnou hodnotu, stejnou váhu. Je obtížné srovnávat mnohaletou práci divadelního, hudebního nebo jiného souboru či organizátorů, kteří připravili desítky i stovky pořadů, s uspořádáním jednoho večera, jedné akce. Některé nominace, třeba ta za pěstování růží, prý neodpovídají regulím o kulturním počínu. Ale o tom porovnání či oceňování Štefan není. Smyslem je poděkování, setkání.

Jsmo rádi, když se lidé dívají okolo sebe. A tak chodí nominace několikaslovné, naproti tomu zase krásně popsané celoživotní konání staršího člověka, doložené fotografií, nebo jinými dokumenty. Je radost číst rozličná vyznání... Však tím je náročnější zpracování. Je však na místě nějaké omezení? Jaké? Není pro nás nejcennější onen přehled o tom, kde se co bohubilého děje? Není nejdůležitější, že se lidé Na Veliši setkají, popovídají si, prohlídnou fotografie z akcí a kroniky souborů? Vždyť už jen ta skutečnost, že obec Veliš a malotřídí škola Bodláka a Pampelišky to setkání uspořádá, je úžasná.

Štefanská komise stojí před problémem zpřesnit pravidla, předejít nejasnostem. Zvážit velký nárůst nominací (loni 181, letos 224). Zamyslet se nad tím, že části okresu nejsou rovnoměrně zastoupeny ... Je třeba najít další spolupracovníky, zejména mladé, kteří vnesou do Štefana nové nápady. Štefanská komise je orgán samozvaný a otevřený. Přijít může každý.

V Prochorovinách přinášíme medailonky všech nominovaných. Je to kolektivní dílo, na kterém se podíleli E. Bílková, V. Matějková, proChor, O. Tomíčková a mnoho dalších.

Zajisté se v organizaci i v těchto novinách našlo a najde mnoho nedostatků. Omlouváme se, nejsme profesionálové a nechceme jimi být. Za všechno, co se nepovedlo, může proChor.

Pravda s velkým P určitě není v novinách (Marek Dalík)

BYVŠÍ LAUREÁTI

1996 – K klub – 41 nominací: KLAN – Kacákova Lhota * Z. Vaškovová – Hořice * M. Zajíček a K klub – Jičín

1997 – K klub Jičín – 37: I. Chocholáč a spol - N. Paka * J. Macák a Větráci – Kopidlno * E. Bílková, L. Šoltysová

1998 – pivovar N. Paka – 90: * P. Charousek – Turnov * J. K. Tyl – Hořice * V. Úlehla - Jičín

1999 – zámek Jičín – 120: Hořeňák – Lázně Běláhrad * E. Bílková – St. Hrady * J. Gottlieb – Jičín (předal A. Hlavatému) * prochor – mimo hlasování poroty

2000-hospoda Robousy – 118: M. Roček – Jičín * K. Macounová a J. Pospíšilová – Libošovice (losováním)

2001 - Libáň - 116: J. Řezníček a divadlo Martínek Libáň * Z. Chalupa - K klub Jičín (los)

2002 – Hořice – 155: Oskar Teimer – Černín * Veronika Kuříková – Nová Paka (los)

2003 – Železnice – 137: Irena Škodová – Libáň * K – klub Jičín (los)

2004 – Nová Paka – 107: Jičín město pohádky * OS Lodžie (los)

2005 – Jičín – 181: Jivínský Štefan* OS Zebín (los)

2006 – Veliš – 224: ?

Nominace na Jivínského Štefana za rok 2006

„Zachránci“ zámku St. Hrady

Nominace je věnována všem, kdož se snaží zabránit tomu, aby zámek byl prodán do soukromých rukou, neboť tady je podezření, že by pak neplnil svůj dosavadní účel – být střediskem kultury pro široké okolí. (Okolo dvanácti vernisáží ročně, přibližně stejný počet programů všeho druhu, Hudebně-literární festival o prázdninách a další a další akce). Ozývají se lidé z Hradů, ale dopisy a telefonáty jsou z Prahy, jižních Čech i z Moravy. Podivuhodnou atmosféru, kterou zámek má, vidí mnoho lidí okolo, méně už zastupitelstvo obce, které argumentuje jen finanční stránkou.

Agentura Nahoru dolů

Za uspořádání víkendu Vánoce na bráně. I když mnoho programových bodů se opakuje, má adventní setkání na bráně své kouzlo. Nejen kvůli ponocenské vánoční hře, která má stále svoje diváky. Letos bylo setkání obohaceno o dětskou výtvarnou výstavu. Postupně stává se i přehlídkou netradičních muzikantů (J. Šilhan s niněrou) a písničkářů (Terlecká, Šabaka, Wágner, Fosilie a další). Starodávne zvyky jako lití oliva jsou dnes k vidění už jen na bráně.

ARTrosa, taneční skupina

Tato asi desetičlenná skupina je tvořena pány ("mužorety") v nejlepších letech, kteří nezkaží žádnou legraci. Pro slavnostní odhalení miniaturní Obřího trpaslíka v sochařské škole profesionálně nacvičili a předvedli dne 15. 6. originální taneční vystoupení, které pro velký úspěch zopakovali při odpolední vernisáži výstavy Kurta Gebauera před hořickým muzeem a následně i 12. 7. 2006 při slavnostním odhalení trpaslíka na Malostranském náměstí v Praze.

Bartoň M.

Pan Bartoň se v důchodu nenudí. Chodí po archivech, shání kroniky, zápisy, či jiné informace. Své poznatky sepsal do brožury, vlastně knihy Pohledy do minulosti Markvartic. Poutavé čtení nejen pro Markvartáky a lidi z okolí. Na příkladu malé obce ukazuje, jak se u nás žilo například za války. Publikace, která zatím nikde nevyšla a která se šíří jen mezi známými, bude jednou cenným pramenem poznání pro naše potomky.

Bihelerová B., Nosková M. ml.

Paní učitelky výtvarného oboru ZUŠ Hořice ve své profesi konají mnohé "nad rámec svých povinností", uveďme např. jarní plenér v Itálii, krásnou výstavu v hořickém muzeu, výzdobu a zlidštění hořické "LDNky" i stacionáře v Žirči.

Bílek D.

Ing. Daniel Bílek - ČSOP Křižánky, pracovník KAPKA21, uspořádal cyklus vycházek po památných stromech Jičina a cyklus přednášek o dřevinách. Měl je opravdu krásně připravené, dokáže o stromech mluvit zajímavě, s naprosto neopakovatelným smyslem pro humor a zároveň předat vysoce odborné informace. Na jeho akcích vládla pohodová nálada, myslím, že tam bylo lidem dobře. D. Bílek je příkladem člověka, pro kterého není jeho obor jen zaměstnáním.

Bílková E.

Jsou lidé, kteří se Evy přímo bojí pro její pečlivost a zodpovědný přístup. Tak pracuje s textem, kde málokdy propustí navenek nesprávnost pravopisnou i věcnou. S takovou svědomitostí připravovala i svou publikaci Okolo Řáholce. Objevila se nová fakta, která Eva neváhala znovu prověřit, zpracovat, doplnit s vytrvalostí sobě vlastní. Navíc se jí to podařilo v roce dvou Čtvrtkových výročí a pod městskou knihovnou, která se zároveň také letos stala knihovnou Václava Čtvrtka. Nominace je také za to, jak bojuje za zámek Staré Hradky, který jí přirostl k srdci, a jak ho dokáže oživovat.

Bucek, J.

Renesanční člověk Josef Bucek maluje, sochá, píše básně, organizuje ... Nenaříká, že není kde vystavovat – prostě si pořídil svou galerii. V kravině. V bývalém kravině. Protože prostor, který na osmadvacátého října otevřel, je důstojnou galerií. Je vlastně protějškem vokšického zámku. Hodnotou je ovšem také to, že tu nemíní vystavovat sám. Na otevření galerie přizval pana Tekverka a tam už také mluvil o plánech. Pro rok 2007 chce pozvat mladé výtvarníky...

Colportante artistů

Nejmladší generace výtvarníků spjatých s hořickou sochařskou školou a jejich přáteli uspořádala v březnu 2006 ojedinělou výstavu v hořickém muzeu.

Černochová E.

Je autorkou choreografií více než hodinového pořadu, jehož premiéra se uskutečnila 26.4.2006 v Kulturním domě v Jičíně. Autorem textové části je Radovan Sál. Mnohé choreografie byly vytvořeny na hudbu J. Ježka (např. skladby Tři strážníci, Ezop a brabenec, V domě straší duch), jiné na hudbu např. G. Bizeta, Oskara Nedbala nebo Z. Navarové. Diváci se dozvěděli mnoho zajímavého, ale i méně známého o životě Jaroslava Ježka, který se nedožil ani 40-ti let a zemřel v USA.

Devátá M.

Studuje flétnu v Salcburku, učí flétnu v Budějovicích, koncertuje sólově i s partnery v několika zemích. V Jičíně má skupinu zobcových fléten, která proslula mnoha zajímavými koncerty. Tradici drží stále. Při vánočním koncertě se do kostelíka sv. Bartoloměje na Bradecích, kde hrají každý rok, prostě lidé nevešli. Monika se svými přáteli dokazuje, že zobcovka není žádný podřadný nástroj.

Erben Miletín, divadelní soubor

Soubor je znám tím, že každý rok pořádá na jaře a na podzim divadelní přehlídku, která je nejen festivalem, ale i milým místem setkání. Mimořádným počinem však je otevření „ EXPOZICE NÁRODNÍHO DIVADLA ČESKÉHO PODKRKONOŠÍ“. Pro Miletín i pro všechny návštěvníky je to zajisté událost. Prostory v zámku tak získaly další dobré využití. Celá záležitost jen potvrzuje hluboké kořeny divadelních tradic v Miletíně.

Exit

Nízkoprahový klub pro mládež je otevřen každému, kdo chce přijít. Chodí sem zejména ti, kdož nejsou ani ve sportovním

oddílu, ani se nechtějí vázat na nějaký kroužek. Nejde však jen o zabití času. Kdo chce, udělá si úkol, či si popovídá s odborníky o svých těžkostech ve škole, v rodině či jinde. Prostory v K-klubu byly malé, a tak se Exit přestěhoval do „bunkru“ na Novém Městě v Jičíně. Pravidelní návštěvníci Exitu si svou novou klubovnu přizpůsobili po svém a mnohé úpravy udělali vlastnoručně. Hlavně za to je nominace.

Faruzelová M.

Vedoucí odboru kultury městského úřadu, tedy profesionál. Ale nominace jí právem náleží. Dělá totiž daleko víc, než jí její úřednické povinnosti prikazují. Velmi záhy se seznámila s podmínkami v Jičíně a koná. Opět to prokázala při organizování Dnů evropského dědictví. Byť v časové tísní, dokázala shromáždit okolo sebe ty pravé lidi a nenásilně, ale důsledně organizovala. Pracovala všude tam, kde bylo třeba. A Dny evropské kultury se podařily.

Fejfar L.

Novopacký pan řídící v. v. vytvořil první mluvčí betlém. Vystaven byl v adventu v Raisově památníku v Lázních Bělohradě a kdo ho neviděl, o mnoho přišel. Pan Fejfar nejen vyřezal postavy lidí a zvířat, ale napsal i vtipné texty s příběhy jednotlivých daráků. Těm pak propůjčili své hlasy miletější ochotníci.

Filsaková B. a spol.

V Masarykově obchodní akademii zorganizovala výstavu "Panorama evropské pětadvacítky " Výstavu, kterou vytvořili studenti Lycée Professionnel v Biganos ve Francii, českým překladem doplnili právě studenti Masarykovy obchodní akademie. Společný projekt škol získal i podporu organizace Fondation de France, která se rozhodla pomoci lepšímu porozumění mezi národy. Spolupráce je zaměřena na vzájemné poznávání zemí Evropské unie a na podporu přátelství a společného života mladých lidí. Slečna Bára je právě prototypem člověka, který dokáže upřímně bojovat proti xenofobii a nenávisti a vede k tomu své studenty.

Fléglová Š.

Učitelka dramatického oboru na ZUŠ Hořice a její žáci dokázali během letních prázdnin nastudovat pásmo z dopisů terezínských dětí a předvést je 2. 9. 2006 v rámci Evropského dne židovské kultury v hořické synagoze při zahájení výstavy Kresby dětí z terezínského ghetta.

Foerster – sbor

Smíšený pěvecký sbor Foerster vznikl v únoru 1995. Jeho sbormistryní je Ivana Hanzlová. Členskou základnou prošlo již více než 70 zpěváků, v současné době je jich 35. Díky spolupráci s profesionálními umělci, tělesy a hudebními skladateli získával sbor cenné zkušenosti – například při provedení Michnovy Loutny české se souborem Musica Bohemica a Jaroslavem Krčkem, Bokovy Missy solemnis za řízení autora, či díla B. Martinů Otvírání studánek. Nominace je za říjnový koncert v Porotním sále.

Franc V. a spol.

Je až podivuhodné, co všechno pan doktor při své zubařské práci stíhá. Píše. Vydává knihy, noviny. Organizuje v Literárním spolku při Knihovně Václava Čtvrtka. Vymyslel literární soutěž Řehečská slepice. Ta si už vydobyla své postavení mezi autory a obesílají ji lidé z celé republiky. Na vyhodnocení připraví s přáteli i vtipný program podle zásady, že bychom se zase neměli brát tak vážně. Píše scénáře i k vystoupení Literárního spolku. Jeho Petr Bezruč, kterého ztvárnil a pozval k tomu i další autory, měl úspěch.

Francková Z.

Je velice oblíbenou a známou spisovatelkou dívčích románů. Její díla jsou velice čtivá. Autorka dokáže vylíčit skutečnost tak, aby čtenář okamžitě pochopil danou situaci, aniž by nad ní musel zdlouhavě přemýšlet. Někomu se mohou její díla zdát povrchní, jiný si jejich rychlý děj zamiluje. Jisté ovšem je, že autorka se skvěle dokáže vcítit do pocitů mladých a dospívajících lidí a její příběhy jsou jen ukázkou toho, jak to ve skutečném světě opravdu chodí. Je navržena za přínos v oblasti dívčí literatury a literatury pro ženy. Překročila region Jičínska a stala se oblíbenou českou spisovatelkou.

Frys M. H.

Zajímavý kumštýř, který, ač tělesně postižený, dělá zajímavé divadlo jednoho herce. Radka a Robert ho pozvali o Svatojánské noci k vystoupení v zahradě Pod Koštofrankem. Už samotná myšlenka přizpůsobit zahradu k veřejnému kulturnímu užívání, zaslouží pochvalu. A do nově připraveného amfiteátru pan herec se svým představením o Donu Quijotovi náramně patří. Celé představení bylo příkladem, jak na jednoduché scéně, pokud jsou nápady, jde udělat poutavé divadlo.

Gottlieb J.

Pan ředitel muzea Jaromír občas sepíše některé ze svých zajímavých myšlenek. A tak udělali krásnou publikaci o tom, jak vlastně Jičín má úžasné specifikum v tom, jak z centra je jen kousíček k východisku do rozličných typů krajín. Paní Šejnová tomu dala skvělou grafickou podobu. Ta publikace je milá už i jen na pohled. Ale hlavně – to není plagiát složený odněkud. To je myšlenka, nápad. Jen škoda, že tyhle věci se málo čtou, a nejspodstatnější je, aby to ti, kteří rozhodují, brali v úvahu.

Hanzlová I.

Nominace je za říjnový koncert, pro který paní sbormistryně Hanzlová sestavila pestrý program. Sbor tu nejen předvedl své umění, ale pozval i zajímavé hosty. Promítnut byl i film o Českém ráji. Zazněla i vzpomínka na jičínskou muzikantskou

osobnost Dr. Ročka. Když mluví paní Hanzlová o muzice a sboru, tak září. Překypuje nápady. Hudba v jejím podání a provedení sboru je povznášející. Protože se na některé muzikanty při koncertu nedostalo, udělal sbor v prosinci koncert další.

Hladíková J.

Je absolventkou Lidové konzervatoře, v r. 1989 založila při ZŠ v Kopidlně kroužek paličkování, který vede nepřetržitě dodnes. V roce 2003 založila podobný kroužek při ZŠ v Rožďalovicích. Ke krásné zálibě dovedla kolem 100 dívek. Za kulturní počin roku lze považovat 3. prázdninové paličkování, které se uskutečnilo o 6 pondělcích na zahradě u Hladíků. Zúčastnilo se ho 46 žen a dívek ve věku od 9 do 70 let. Náplní setkání bylo paličkování, zaměřené na nejsložitější techniku – vláčkovou krajku. Díky paní Janě Hladíkové se daří uchovat dalším generacím dovednost, která české ženské ruce proslavila po celém světě.

Hlušíčková R.

Věnuje se dokumentaci 2. odboje a vydala knihu "V boj v severovýchodních Čechách". Kniha přináší historii hořické redakce tohoto ilegálního protifašistického časopisu. Jeho hlavní redakce byla v Praze a odtud byl časopis rozšiřován na venkov. V Hořicích vznikla samostatná redakce, která časopis rozmnožovala a distribuovala v okolí. Po zlikvidování pražské redakce vycházel časopis v Hořicích ještě nějaký čas samostatně. Redakce byla vyražena paradoxně až v roce 1942, kdy časopis již 2 roky nevycházel. Přesto bylo několik lidí uvězněno a popraveno.

Horáček J.

Herec, režisér, autor, v poslední době malíř. Nominace je za dramaturgii a režii představení pro Valdštejnské slavnosti v květnu 2006 "Valdštejnův život v obrazech" (na základě původního nápadu JUDr. Veselého) ve spolupráci se ZUŠ a jičínskými divadelníky. I ve ztížených podmínkách (nemohl např. uplatnit svůj záměr využití světla a tmy) se mu podařilo vytvořit netradiční představení, které mělo zvláštní atmosféru. Škoda jen, že se v původní podobě mohlo objevit v Jičíně jen jednou.

Druhá nominace je za to, jak byl o festivalu JMP Rumcajsem. Nešlo jen o figuru v masce. On jako Rumcajs dělá kus osvěty, on studoval dětský svět a správně se jím inspiroval.

Horolezci Jičín (LKP)

LKP (Lezecký kroužek Prachov), Fugas a další, kteří pořádají Banff festival. Tedy přehlídku filmů o horách, lidech, extrémních (adrenalinových) sportech a konání. Z kanadského města, kde ten festival začal, jsou filmy přesunuty do Jičína. To je mnohahodinová přehlídka rozličných filmů. Nejen o tom, jak někdo s posledním vypětím sil vyleze na kopec. Taky o tom, proč to dělají, jací jsou to lidé, jaká je jejich filozofie. Ale i o lidech, kteří jsou obyčejní, ale na neobyčejných místech, a kteří žijí v neobvyklých podmínkách.

Hořický komorní orchestr

HKO už dvě desetiletí významným způsobem obohacuje kulturní život nejen v Hořicích, ale i v širokém okolí. Za tuto dobu se soubor vypracoval v těleso vysoké umělecké úrovně. Kromě samostatných vystoupení také pravidelně spolupracuje s místními pěveckými sbory a podílí se na společném provedení duchovních a vánočních skladeb. Dvacet let své existence oslavil HKO slavnostním koncertem, na němž vystoupili i profesionální hosté - klavíristka Kateřina Pirochová a mezosopranistka Edita Adlerová. Pro hudební příznivce byl tento večer skutečnou lahůdkou a výkony zdejších hudebníků si nezdaly s výkony profesionálů.

Hrubý J.

Spojil kněžské povolání a výtvarno. Pan Hrubý je jáhnem a slouží na faře v Újezdě pod Troskami. Kromě toho je malířem a grafikem. Jičíňákům se naposledy předvedl na výstavě v Regionálním muzeu a galerii. Jeho karikatury nejsou jen prvoplánové obrázky. Při jejich sledování je potřeba přemýšlet. Tím intenzivnější je pak vjem. Ještě jednu vlastnost mají – jsou laskavé. Příjemné. Jako je příjemné i setkání s jejich autorem. Netouží být v popředí, nemusí být vidět. O to moudřejší jsou jeho obrázky i slova.

J. K. Tyl, Divadelní spolek Hořice

Má za sebou v posledních letech řadu úspěšných premiér a jeho členové pod vedením Zdenky Vaškové nesložili ani v loňském roce ruce do klína. Nastudováním a několikerým provedením pohádky Sůl nad zlato přinesl spolek radost nejen nejmladším divákům, ale i svým dospělým příznivcům. Ti si také rádi zavzpomínali při úspěšném večeru Od operety k muzikálu a zatančili na tradičním Vánočním večeru divadelních ochotníků.

Jebavá E.

I když nepíše ani beletrii, ani poezii, přesto je aktivním a velmi potřebným členem Literárního spolku při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně. Její rozbor přečteného nikdy neuráží autora, ale to neznamená, že nejsou kritické. Je-li potřeba, tak přečte na vystoupeních text, na který si autor netroufá. V literární soutěži Řehečská slepice pracuje od jejího začátku jako porotkyně.

Jindra J.

Další ze členů LISu. Píše poezii i prózu, články do časopisu Od Ještěda k Troskám, svoje věci si aktivně vydává i sám. S Literárním spolkem i sólově se účastní autorských čtení, a když je třeba, přispěje i rukodělně. Kupříkladu při vystoupení v knihovně připravil pro Petra Bezruče perfektní poštovní přepážku. Josef velmi často překvapí i tím, jak vtípně, zcela neočekávaně vstoupí do jakéhokoli děje.

Jiterský J.

Jeho škola se jmenuje ZŠ Bodláka a Pampelišky. Jak tedy přezdívalí žáci panu řediteli? Škola je pozoruhodná i tím, že do školního roku 2011/12 už nyní jsou zapsáni tři žáci. Prostě je to dobrá škola. Jejíž kantoři i žáci jsou vidět. Velišský slavíček, to je pěvecká soutěž už dnes s tradicí. Na půdě ve škole mají galerii. Ale nominace je za vánoční koncert ve velišském kostele. Což ovšem je jen jedno z řady mnoha a mnoha vystoupení, které v adventu dávali.

Kaprálová E.

Paní ředitelka malotřídní školy v Běcharech. Nachází kontakt s dětmi i lidmi ze vsi přes divadlo. Její inscenace však nejsou jen deklamovánky. Snaží se o moderní oduševnělý přístup. Chce, aby za slovy byl i kousek duše. Ne vždycky najde u konzervativních lidí pochopení. Ale nevzdává se. Pro školní předvánoční akademii spojila děti ze základní i mateřské školy, součástí byly i prodejní vánoční trhy, kde se uplatnily i dětské výrobky.

K-klub a JC školky

Jičínské Káčko nekoná jen s dětmi svých kroužků. Podle potřeby spolupracuje se školami a školkami. Krásným příkladem je staročeská tradice vynášení Morany. Školkové děti se naučí říkanky, které byly kdysi obvyklé, vyrobí se MORANY, ozdobí LÍTO a jde se průvodem k řece Cidlině, kde se mařena zapálí a hodí do vody, aby všechno nečisté z města odešlo. Některým nám je těch krásných figur líto. A tak musí Lída s dětmi za rok udělat jiné.

Klímová E.

Ona se tak nejmenuje. Je to její literární pseudonym. V Nové Pace byla výstava výtvarných prací chráněných dílen v centru Vyšehrad. Na nástěnce byly pozoruhodné obrázky a k nim zajímavá poezie. Vše od dívky, která nechce, aby se o ní moc mluvilo. Proto pseudonym. „Můj život je jako strom/je stále malý, nemá sílu,“ píše v jedné básni. Jen trochu ve svých verších podhaluje svůj bohatý vnitřní svět. Ale o tom přece poezie je.

Klosová M.

Učí výtvarnou výchovu na základní škole v Sobotce. Její dlouholetá aktivita ale není jen kantorská. Snaží se přivést k výtvarné tvorbě své žáky i mimo povinnou výuku a výsledky pak prezentuje i mimo školu. Dětská díla, která vytvářejí, zdobí školu. Spolupracuje s pořadatelem festivalu Šrámkova Sobotka a je vidět třeba i v Jičíně na festivalu JMP. Při výtvarné práci využívá hlínu, ale i rozličné netradiční materiály.

Knihovna Václava Čtvrťka

V době festivalu JMP se Městská knihovna přejmenovala na Knihovnu Václava Čtvrťka. Pořízena tu expozice o autorovi, připraven bohatý program celoroční a odhalena pamětní deska. Podruhé vydána knížka E. Bílkové Okolo Řáholce. A samozřejmě mnoho akcí – několik každý měsíc. Křty knížek, cyklus přednášek Petra Šabaky jen jako příklad. Ve výstavní místnosti mění se expozice každý měsíc. Ta výstavka dětských Příšerek a Příšerů byla velmi pestrá.

Koláčný O.

Jičínský občan, dnes už houslový virtuóz. Ve svých čtyřiaadvaceti letech stačil vychodit oba stupně ZUŠ, vystudovat brněnskou konzervatoř, vyhrát houslovou soutěž Muzika Paka, úspěšně složit zkoušky na tři vysoké školy, aby zatím nenastoupil do žádné z nich. Neboť byl pozván na rok do Mexika, kde hraje ve Státním filharmonickém orchestru. Po návratu se rozhodne, kde bude studovat. Nominace je za Jarní houslový koncert v Porotním sále, kde hráli střídavě s Jitkou Břízovou. Ondřej hrál s prof. Marečkem Prokofjeva Sonátu pro housle a klavír. Velký úspěch, plný sál.

Komárková J.

Ředitelka ZUŠ, sbormistryně smíšeného pěveckého sboru Smetana, aktivní člověk. Přispěla k tomu, že ZUŠ předvedla mnoho svých souborů při Valdštejnských dnech, Dnech evropské kultury i dalším dění ve městě. Sbor Smetana má široký záběr – od muzikálu přes lidovou píseň až po klasické skladby pro sbory. Nominace je jmenovitě za adventní koncert v KD, kde vedle sboru vystoupily i další složky ZUŠ.

Kordík J.

Pan farář ze Železnice. Vypravil se pěšky do španělského města Santiago de Compostella. Samozřejmě po etapách. Při farářském zaměstnání jinak nejde. Ale pout', tedy putování v tom dobrém smyslu slova to byla. Šel samozřejmě i se svým digitálním fotoaparátem. Fotil i v chrámu Matky Boží v Paříži. V železničním kostele pak spolu s Michaiem Ščigolem uspořádali výstavu. Kordíkovy fotografie z Paříže a Ščigolovy obrazy z instalace Komárkovy Křížové cesty. Všechno to krásně šlo dohromady. A kostel je krásným výstavním prostorem.

Krásenská H., Šabaka P.

Trochu nezvyklá, ale přesto velmi efektivní dvojice: Hana má v K-klubu na starosti dramatické kroužky (i jiné), Petr je jičínským kaplanem. Loni se jim štefánské udělení povedlo. Bylo vtípné, vkusné, prostě profesionální. Hana si zaslouží nominaci i za to, jak dala s káčekovými dětmi dohromady netradičně pojatou pohádku o Smolíčkovi. A Petr, třeba i za to, jak o dětské půlnoční učil lidi v kostele dělat vlaštovky a posílat po nich svá přání.

Krausová K.

Novopacká malířka a výtvarná pedagožka. Svou vernisáž v hořickém muzeu pojala s noblesou i vtípem sobě vlastním. Pokoukání bylo jak na obrazy, tak na Kateřinu samotnou, která v růžovém a se slušivým úsměvem servírovala rozličné pochoutky. Tuším i bramboráky. Její tradiční malířský rukopis je znát, ale není konzervativní. Pestrý akrylový svět je střídán zajímavými experimenty, při kterých vnáší na plátno i rozličnou plastičnost.

Kužel B.

Výstava obrazů v létě na Valdické bráně byla pro Břetu událostí. Byla znát pečlivá příprava pana malíře. mnoho jeho obrazů bylo nejen výtvarným dílem, ale i nahlédnutím do nedávné jičínské historie. Do obrazů vnáší i psané slovo, vše pojednává s vtipem a lehkou ironií. Jeden obraz kupříkladu dokumentuje návštěvu francouzského celníka Rousseaua v Jičíně. Pravověrnost dotvrzuje odznak, který měl Francouz na klopě. Přesně takovým se na bráně pyšnil i pan malíř Kužel.

Kyněl F.

Pan učitel opět s dětmi pokročil v započatém projektu "Škola pro udržitelný život". Tak se zásadně změnil i prostor před školou, objevilo se tam pítko - zatím jediné ve městě /!!!/ a lavičky (s podporou města samozřejmě), za školou mají nová hravá hřiště (nutno vidět) a nové nápady čekají....

Lukavec – obec u Hořic

Uspořádala IV. setkání 4 Lukavců. Tradice se zrodila při povodních v roce 2002, kdy tuto obec napadlo podpořit postiženou stejnojmennou obec v severních Čechách. K této akci se pak připojili i obyvatelé Lukavců v jižních Čechách a na severní Moravě. Pak vznikl nápad uspořádat společné setkání všech čtyř Lukavců, a tak se vytvořila krásná tradice. Na zorganizování této zdařilé akce, která byla už čtvrtá v pořadí a v "našem" Lukavci poprvé, se podílela řada obětavých lidí, především pak rodina Noskova.

Mariánská zahrada

Svazek sedmnácti obcí na území bývalého šlikovského panství v prostoru na jih a západ o Jičína. Vytknul si za cíl mimo jiné pečovat o památky a obnovovat tradice. Podle toho koná. Pořádají se poutě (na Loretu, na Svatou Annu) s krásnými starodávnými zvyky jako je zpěv a podobně. Přijíždí kapela a zpěváci vedeni Michalem Pospíšilem. Pozoruhodným krokem bylo vztyčení mariánského obelisku v blízkosti Bukvice a Křeliny na Holém vrchu. Ten se stal místem k pozastavení, k tichému zamyšlení.

Matoušová E.

V červnu loňského roku se hořický farář P. Adam Depa obrátil na ředitelku ZUŠ Z. Vaškovou s myšlenkou restaurování chrámového betlému. Pomoc ochotně přislíbila mladá hořická výtvarnice Eva Matoušová, absolventka Střední umělecké školy grafické v Jihlavě a externí studentka AVU v Praze. Už v srpnu předložila Eva tři návrhy na nové uspořádání betlému, který spočíval nejen v restaurování jednotlivých figur, ale i ve vytvoření nového horizontu. Celého tohoto projektu zhostila velmi odpovědně a výsledek její práce byl slavnostně představen veřejnosti v neděli 17. prosince. Projekt byl financován z výtěžku letošních adventních koncertů.

Městské kulturní středisko LB

Důstojně připomenulo 80. výročí smrti K. V. Raise. Úžasný byl Raisův večer, při němž sál Lázeňského hotelu ČSAD na náměstí doslova praskal ve švech. Nezapomenutelným se stalo vystoupení "Pana herce" R. Lukavského i pěvkyně E. Adlerové. Od srdíčka se nesl zpěv obnoveného Bělohradského ženského sboru pod vedením Z. Prchala.

Mizerová R., Smolík R.

Radka s Robertem již loni (nebo předloni?) začali upravovat svou zahradu Pod Koštofrankem tak, aby byla pro kulturní potřeby otevřena veřejnosti. V roce 2006 byla tam jedna z mnoha dílen v rámci festivalu JMP, ve dřevníku byla projekce Radčina absolventského animovaného filmu a další akce. V horní části pak zřízen přírodní amfiteátr a prvně zasvěcen divadlu jednoho herce M. H. Fryse, který tu sehrál představení o Donu Quijotovi.

MLS K-klub

Jak odrůstaly děti v K-klubu, měnilo se označení souborů. MLS znamená Mladší studentský soubor. Někdejší MLS hrál představení Byl jednou jeden drak v roce 1996. Nový MLS se na jaře 2006 k Drakovi vrátil. Protože takové divadlo mladým sedí. V hodnocení se pak praví, že nebylo hvězd ani outsaidrů. Režiséri Zajíček a Krásenská dali hercům možnost, aby i oni hledali, jak divadlo uchopit. Slovem, písní, byly tu i rvačky, i tanec, i černé divadlo. Scéna byla jednoduchá, víceúčelová, neustálé proměny náročné na organizaci představení. Dobré divadlo se dělá v káčku...

Moravec M.

Josef Moravec sice není ředitelem hořické sochařské školy příliš dlouho, přesto škola pod jeho vedením doslova ožila. V loňském roce se např. žáci školy podíleli na realizaci miniaturní Gebauerova Obřího trpaslíka, která byla odhalena při výstavě Kámen 2006. Zajímavým způsobem potrestal i žáky přistižené v areálu školy při kouření - museli vytvořit dílo s protikuřáckou tematikou. Z těchto studentských prací pak byla instalována výstava v prostorách školy, na niž byly pozvány i ostatní hořické školy.

Moravec P.

Vedoucí Biografu Na Špici v Hořicích zorganizoval další filmový víkend ve dnech 21. - 24. 9. 2006, nazvaný tentokrát Od grotesky ke komedii. Nominován je nejen za pestrý výběr filmů, ale i další doprovodné akce. A také za další akce v průběhu roku, díky nimž hořický biograf nejen žije, ale dokáže i úspěšně obstát v dnešní nelehké konkurenci obřích kin.

Mrkáček Z.

Pan doktor Mrkáček, který pracuje v CHKO Český ráj, rozumí řeči ptáků. Nezapomenutelné jsou jeho májové ranní procházky v Libosadu. Fotografuje přírodu ať živou, či neživou, pořádá výstavy (jedna byla v r. 2006 na bráně) a vydává

knihy. Ta poslední se jmenuje Duše Českého ráje. Těžko popsat v jedné větě. Snad jen, že autor se zaměřuje na krajinu ve chvíli, kdy je tu ještě něco víc – mlhy, zbytky sněhu ... A tak se mu daří objevovat tu duši. Křest knihy v Knihovně Václava Čtverka, kde při promítání fotografií zněl ještě klavír, představoval věru nevšední zážitek.

Nové noviny

Nominace je za odvalu, s jakou se v redakci pustili do vydání knížky VI. Úlehly Jičín na konci 19. století. Přesněji – vydavatelem knihy i novin je TomTour. Ač bez zkušeností, zvládli nakladatelskou práci spolehlivě. Už teď se ví, že v únoru bude dotisk.

Novotná J.

Neuvěřitelně energeticky nabitá žena z Holína u Jičína dokázala to, co mnozí z nás nedokáží, protože nemají odvalu a trpělivost. „Vyseděla“ u počítače už podruhé výslednou podobu svých „skorek“, tentokrát pod názvem SKORKOVNÍK. Nebojí se přitom jít s kůží na trh, otevírá se tak ostatním a krásně se přitom sama dojíká. Uspořádala s pomocí jičínské knihovny i druhý křest své druhé publikace ve stylu prvního – zcela podle svých emocí a pravidel. Někoho tím možná vyvedla z míry, někoho rozzlobila, jiného dojala nebo zaskočila, ale každopádně si to dokázala užít, netrpěla předsudky a zářila ...

Obec Staré Hradky

Bylo to jedinečné gesto, skoro v cimrmanovském duchu, z něhož se stala největší událost v závěru loňského roku. Obec chtěla ukázat, že většina starohradských občanů „svůj“ zámek neopustí ani v tak těžké chvíli, kdy jde o velké peníze. A to je dobře - vedení obcí by čas od času mělo zkoušet své občany, aby se ujistilo, že jim pořád ještě jde o hodnoty, o obhájení historických souvislostí a že jen slepě neodkývávají, co se jim kde doporučí k odsouhlasení. Bravo, úřade!

OS Apropos

To jméno nese občanské sdružení, které se stará o mentálně postižené děti. Jejich benefice, kterou uspořádali koncem listopadu už pátým rokem, vždycky něčím překvapí. A to nejen tím, že z výdělku mohou si pro rehabilitaci a pohyb po světě pořídít víc, než čekali. K přípravě zajímavého programu nemusí zvat celebrity. Dovedou vybrat kulturní lidi mezi sebou a ze svého okolí.

OS Bezduřic Pecka

Harantovské slavnosti historického zpěvu (HSHZ) vznikly se záměrem a snahou obnovit muzikantské tradice. Vyhlášovatelem je Kulturní sdružení Harant Pecka spolu s Obecním úřadem Pecka na hradě Pecka. Festivalu se účastní amatérské pěvecké sbory z České republiky i ze zahraničí skladbami z doby renesance a raného baroka.

Koncerty probíhají zároveň na hradě a v kostele. Důležitým mezníkem byl vznik Sborníku vícehlasých skladeb, který pravidelně vychází od II. ročníku a ze kterého si soutěžící vybírají skladby pro hodnocenou přehlídku.

OS Borovička, OS SH

Libáňské i starohradské občanské sdružení dohromady připravilo ve starohradském zámku Den řemesel. Pozvalo lidi, kteří zpracovávají přírodní materiály (kámen, dřevo, orobinec, hlínu) a na nádvoří bylo rázem příjemno. Zvláště když vystoupili špičkové účastníci špičkové soutěže Velišský slavíček. Nejmladší ještě nechodí do školy, ale s přenosným mikrofonem se pohybuje téměř profesionálně. První ročník Dne řemesel se vydařil. Byl to dobrý nápad.

OS Kapička MC

Už léta se starají o maminky na mateřské dovolené a jejich dětičky. Kromě pravidelných setkání v centru, kde si děti hrají a zpravidla se mohou něco nového naučit (rozličné dílničky), pořádají kurzy pro maminky, aby návrat do práce měly snadnější (počítače apod.), přednášky o výchovných a jiných problémech. Přípravují ale i větší akce. Jednou z nich byla oslava svátku sv. Martina. Děti si za pomoci rodičů vyrobily lucerničky, pak už venku čekal na koni Martin a všichni šli za žebřákem, kterému Martin dal svůj plášť. Potom si společně zaspívali.

OS Lodžie a další

Tato nominace je za letní výtvarné sympozium, které proběhlo v Čestném dvoře za Lodžii. Sešlo se více než 20 výtvarníků: sochařů, malířů, přijel i kovář, přidal se i žák Heřman, jehož obraz docela zapadl mezi ostatní. Přijeli i ze Slovenska, takže záležitost mezinárodní. Po třech týdnech práce vznikla ze dřeva, pískovce, kovu, či dalších materiálů docela slušná přehlídka děl mladých umělců. Část obrazů byla vystavena v prostorách Městského úřadu. Pokud byl položen základ k tradici, tož se radujeme.

OS SH

Na starohradském zámku bývá v průměru okolo 12 vernisáží do roka. U každé zpravidla i nějaké kulturní vystoupení. O prázdninách pak bývá Hudebně-literární festival (Alfred Strejček a Štěpán Rak). Nejinak bylo o letos. Dosti těžko určit nejzajímavější akci. Poněkud z řady vybočila výstava k 80 letům zavedení elektrického proudu na Libáňsku. Bylo kouzelné spatřit staré přístroje a fotografie, dětské literární a výtvarné práce nebo později ve sklepení sledovat opravdu fungující perpetuum – mobile. Je zřejmé, že ve Hradech přicházejí stále s něčím novým, zajímavým.

OS za záchranu kostela v Chodovicích

Dokázalo nemožné a za 5 let proměnilo hroutící se a církví odepsanou ruinu barokního kostela v novotou zářící dominantu obce i celého Podchlumí. Slavnostní znovuootevření kostela se uskutečnilo 12. 11. a zahrál při něm Hořický komorní orchestr.

OS Zebín

Občanské sdružení mladých křesťanů se nezabývá tím, kdo je jaké víry. Vystupuje ekumenicky. Takže na mnoha akcích podílejí se všichni, či jednotlivé církve se střídají. Další jejich zásadou je, že veškeré jejich konání je přístupné a taky i zajímavé i pro ty lidi, kteří nejsou věřící. Příkladem je podzimní festival – cyklus přednášek zajímavých lidí a vystoupení zpěváků, či divadelníků. Od města dostali kapli na Zebíně, tu udržují a ona se stává jakýmsi symbolem, ale i místem setkání. Pozoruhodné jsou jejich biblické dílny – vždy věnované zajímavému tématu. Jako lektori se tu střídají lidé různých vyznání. I modlitby ze zpěvy Taizé jsou místem zastavení, tichého rozjímání pro kohokoli.

Pařízek M., Tlapák M.

Mladí novopáčtí herci, kteří nastudovali již několik komorních představení. Od dramaturgie indiánských pohádek, po pásmo poezie. Pro inscenaci divadla Jak jsem potkal smrt přizvali ještě půvabnou J. Noskovou. Při jejich vystoupení v K-klubu se ozývaly salvy smíchu, ale byly tu i chvíle, kdy se najednou člověk zarazí a úsměch zuhne na rtech. Kdo zná Allena a chápe jeho humor, který není plytce prvoplánový, pochopí. A ocení i to, jak se hercům hraní povedlo.

Peroutka Š.

Projevuje kladný přístup k samotnému objektu zámku, ale také ke všem mimořádným akcím, které zde sám organizoval. Jmenujme besedu s bývalým sládkem novopackého pivovaru p.Váňou, uskutečněnou přímo na nádvoří zámku. A také besedu s Petrou Hůlovou. Obě měly skvělou neformální atmosféru, na nádvoří se příjemně sedělo a povídalo. Nominace je i za výstavu mladých jičínských výtvarníků ve sklepech, kterou při JMP zorganizoval. Štěpán je nejen správcem, ale i kastelánem.

Plachý J.

Jiří Plachý je sdílný a příjemný pán, kterého zajímá historie, a on nejen bádá, ale i koná. To znamená, že o shromážděné poznatky a materiály se dělí s ostatními, což provádí tím, že je pozve na výstavu, kterou pořádá ve Slavhosticích. V roce 2006 měla název „Šestka v dějinách národa českého“. Byly tu kromě jiného vystaveny rozličné dobové listiny. Pozoruhodné je, že výstava začíná rokem 1046. Jistě atraktivní bylo i to, že ji zahájili vojáci v dobových uniformách z války roku 1866, a to vystřelem z kanónu.

Pokorná J.

Tato dáma byla hlavní organizátorkou zřejmě prvního živého betléma v Jičíně v novodobé historii a režisérkou celého dění před kostelem sv. Jakuba Většího 25.12. odpoledne. Bez dalších spolupracovníků – rodin Forbelských, Mošnových, Straškových, Cyrianiových, Sajdlových, a dalších spolupracovníků by to samozřejmě sama nedokázala. I jim tedy patří dík za založení nové tradice (živý betlém by měl být i letos, loňská hojná účast diváků toto rozhodnutí jen potvrzuje). Účinkující zahráli betlémské události, do svého představení zapojili také diváky, kterých bylo nad očekávání početně.

Pořadatelé Blues večera

Nominace je věnována podnikatelům Štěpánu Zajíčkoví, Radku Veselému, Pavlu Čelišovi a Dušanu Kurcinikovi za Blues večer v Tančicím domě v závěru listopadu. Nemuseli, nebyl to pro ně výdělečný večer, ale přesto se do toho pustili a vrátili na chvíli skupinu Stan the Man's do Jičína. Spousta lidí si to přála (Tančicím dům praskal ve švech), ale nikdo takový „podnik“ nezkusil. Pořadatelé nelitovali peněz, které mohli investovat do vánočních dáreků a nápojů a udělali hudbymilovným lidem i sobě samým předvánoční radost, která stála zato.

Pořadatelé Dnů evropského dědictví

Jičín byl v září 2006 pověřen národním zahájením Dnů evropského dědictví. Kulturním lidem na radnici se podařilo dát dohromady skupinu lidí z rozličných korporací i lidí všelijak zaměřené a tenhle tým připravil pestrý program tak, aby se uplatnilo mnoho oborů kumštu. Od vojáků v historických uniformách přes ZUŠ až po studenty. Každý přispěl svým a narodil se dobrý, hodnotný a zajímavý program. Jičín se dobře reprezentoval.

Pořadatelé Valdštejnských dnů

Valdštejnské dny pořádají se jako bienále, Jičín se střídá s Frýdlantem. Velkým jejich přínosem je nejen reprezentace města navenek, ona paráda na náměstí, průvod s vévodou, ale i aktivizace mnoha kulturních zařízení a škol, které připravují své programy. ZUŠ předvedla se v mnoha oborech, od zpívání po tanec, či trubače a výtvarníky. Byla tu valdštejnská koláž (Veselý, Horáček, jičínské herci, ZUŠ), fungovala Lodžie a lidé kolem ní a další a další. Improvizovaný rozhovor vévody (Kněbort) a Sebregondiho (Gottlieb) byl úžasný ...

Pospíšil M.

Pražský univerzální muzikant a zpěvák. Skupina lidí hrajících na historické nástroje se jmenuje Rittornello. Na Valdštejně pořádají letní muzikální semináře a s tím, co nastudují, jezdí po kraji. Ale nejen v létě. Michal sám, nebo se svými lidmi objeví se, když je potřeba. Při pouti na Loretu, při svěcení kamenného obelisku, naposledy u jičínského dřevěného betléma.

Pospíšilová A.

Nejen v knihovně, ale i doma v Malechovicích, se Alena podílí na kulturním životě. A to navzdory tomu, že jejich dům je od obce vzdálený. Oslavu stého výročí od založení dráhy dokázala se svými přáteli proměnit v úžasné setkání plné hudby, vyprávění, tance i zpěvu. Staročeské setkávání sousedů, i těch kteří odešli do měst, v Malechovicích a Libošovicích pořád žije.

Příbyl M. (Zv. Brenda)

V létě přišel s modelem betléma. Trochu se diskutovalo kam a jak. Nakonec vybrána představa taková, že betlém bude na zemi, přístupný, aby si děti mohly Jezulátko, když je matky pozvednou, pohladit. Moderně pojaté figury jsou u hradební zdi, díky letošnému počasí mezi spadáným listím. Lidé přicházejí a dotýkají se. Zajímavé bylo i „otevření“ betléma. Petr rozdál provázky a lidé se navazovali. Pak se díky Michalovi zpívalo. Vůbec nevedlo, že dost lilo.

Rašín – okrašlovací spolek

Oživil myšlenku postavení unikátního Hoříckého trpaslíka podle návrhu Kurta Gebauera a realizoval jeho miniaturu ve třetinové velikosti, která se díky vstřícnosti ředitele SPŠKS Josefa Moravce stala atrakcí výstavy Kámen 2006, jež proběhla v měsíci červnu v areálu sochařské školy. Trpaslík byl následně vyvezen do Prahy, kde o prázdninách ozdobil Malostranské náměstí, a nyní míří do Evropy, konkrétně do Bruselu.

Richtermoc R.

Tento akademický sochař vytvořil pamětní desky významným hoříckým osobnostem - plukovníku Bohumilu Pikešovi, příslušníku západního odboje a čestnému občanu Hořic (odhalena 5. 5. v budově OA), Jaroslavu Malinovi, slavnému hudebnímu skladateli a kapelníkovi swingové éry (odhalena 5. 9. 2006 na rodném domě) a Aloisi Hlavatému, politickému vězni a čestnému občanu Hořic (odhalena 27. 9. 2006 na pečovatelském domě).

Rumcajsova ševcovna

Je dobře, že ševcovna není jen muzejní expozicí, ale i místem scházení se i prostorem, kde se konají rozličná vystoupení. Hraje se tu divadlo, je tu i muzika. Ale na mistra Čtvrťka se nezapomíná. V jeho malé expozici dokumentační jsou zajímavé dopisy i jiné originální materiály. Když sehnali další, pozvali Jirka i Vladka veřejnost na vernisáž. Ukázalo se, jak je v Jičíně veřejnosti málo. Ale loupežnická polévka a vše ostatní, co připravili, bylo úžasné.

Řehák M.

Miloš je technik spřátelený s kulturou. Asi kmenově v Srdíčku (samozřejmě vedle svého inženýrského povolání), je zván na akustickou spolupráci na mnohé konání. Kupříkladu při JMP. Nominace je za spolupráci s Knihovnou Václava Čtvrťka, s jejímž hudebním oddělením spolupracuje intenzivně. Cyklus přednášek, spíš povídaní, s četnými hudebními ukázkami má i kvůli přínosu Miloše takový úspěch a oblibu.

Sál R.

Pan redaktor a režisér má doma velkou fonotéku a vedle ní i bohaté znalosti o tom, co znamenala muzika v historii Jičína a jak ji doplňovala a pomáhala spoluvytvářet. V cyklu Hudební paměť Jičína připravil v knihovně celkem 5 pořadů, v roce 2006 z toho 2 věnované dechovce. Je milé poslouchat vzpomínky na mnohé jičínské hudebníky, či hosty, kteří tu hráli či zpívali. Příjemné na knihovních besedách je i to, že lidé přicházejí i se svými někdejšími zážitky, a tak je podvečer vždy mile pestrý.

S-DIVADLO K- klub

Pravda, že Vařený hlavy, poslední představení studentského divadla přineslo polemiku. Mnozí Jičínáci prostě, jak se vyjádřil pan režisér Zajíček, některé části hry „nezkousli“. Druhá pravda je, že kus představuje něco trochu jiného, než na co jsme byli zvyklí. Ale to je v pořádku, všechno je třeba zkusit. A potlesk byl upřímný. Hezké je, že na představení se podílel vlastně celý K-klub od výtvarníků po muzikanty i světla. Pochvala je za úsilí, se kterým soubor divadlo nastudoval. Dobrý výsledek se dostavil.

Sedláčková A. a soubor

Anička Sedláčková vede už druhým rokem v K-klubu divadelní kroužek lidí, kterým není dáno pohybovat se po světě bez určitého omezení. Ale to neznamená, že nemohou hrát divadlo, a to dobré divadlo. Od první premiéry mladí herci umělecky vyrostli, a tak se pustili do muzikálu Mauglí. Každý hrál a zpíval, jak umí a může. Ale podívaná byla to úžasná a potlesk zasloužený. Divadlo se hrálo v K-klubu i v zámeckém parku.

Schoola, chrámový sboreček Jc

Chrámový sbor a kapela mladých. Ve složení kytary, housle, klávesy, bubínek a vokál doprovázejí bohoslužby. Předvedli se například na dětské půlnoční v 16 hodin u Ignáce. Jen sám o sobě poslech příjemné muziky a zpěvu je zážitek. Spojí-li se s duchovním náplní, je vjem umocněný. Tahle kapela a sbor dokazují, že bohoslužby můžou být zážitkem i pro ty, kdož běžně do kostela nechodí.

Spolek výtvarníků Novopacka

Toto velké sdružení čítá celkem 29 umělců z okolí Nové Paky, z podhůří Krkonoš. Lidé rozličného věku, povolání i uměleckých zájmů účastní se společně rozličných „plenérů“, kde tráví několik dní, diskutují, ale hlavně malují. Na závěr pak organizují malou výstavu hned v místě. Společnou velkou výstavu připravili na přelomu roku v Městském kulturním středisku v Nové Pace. Je potěšením vidět a srovnávat to veliké množství technik i uměleckých rukopisů.

Středisko Junáka v Hořicích

Dává dětem a mládeži možnost trávit volný čas smysluplně a užitečně, pořádá i řadu zajímavých akcí pro veřejnost, např. různé soutěže při turistickém pochodu Žižkův štít, akci "Vzhůru do výšin", při níž si zájemci mohli vyzkoušet slaňování z rozhledny KČT v Hořicích, pravidelně před Vánoci přivážejí betlémské světlo...

Studenti hořického gymnázia

Studenti hořického gymnázia, především sociálně- správní odnože této školy, se účastnily celé řady charitativních akcí v průběhu roku: Bílá pastelka, Svátek s Emilem, zorganizování výletu pro žáky Speciální školy, asistenční služba pro klienty Ústavu sociální péče Hořice (Invalidovna), spolupráce s hořickými školkami a domovem důchodců a především pak projekt Adopce na dálku, do kterého se zapojili všichni studenti a učitelé školy, aby za vybrané peníze pomohli získat vzdělání sedmileté indické holčičce.

Studenti LG a žáci 4. ZŠ

Když se vymýšlel program národního zahájení Dnů evropského dědictví, přišel nápad otevřít méně známé památky (Židovská škola, rodný dům K. Krause a jiné). Lidé dostali Vojenské knížky a putovali po stavbách. Studentky a jeden student z Lepařova gymnázia a dva žáci 4. ZŠ si připravili průvodní slovo a na všech památkách návštěvníky vítali. Sami, bez vedení dospělých, jen s jejich konzultací. Bylo to překvapení pro návštěvníky i nesmírně poučná zkušenost pro studenty a žáky.

Stuchlík L.

Pečuje výborně o bělohradskou kulturu, která je stále bohatší, ale nominován je za něco navíc: za to, že jako vedoucí kulturního střediska dělá činnosti, které by mohl objednat za peníze u řemeslníka nebo zadat někomu jinému. V popisu práce je určitě nemá. Tak se například naučil pokládat doškovou střechu u prvního mluvícího betlému v Evropě a možná i na světě. Udělal to bravurně, bez zbytečných řečí a s radostí. Dá se říct, že tento unikátní bělohradský betlém se i díky němu stal kulturní událostí loňského roku. Je až neuvěřitelné, co všechno stihne, - ostatně podívejte se třeba do tiráže skvělých Bělohradských listů.

Svoboda J.

Když se vyhlašovaly výsledky literární soutěže o JMP, přijela do knihovny Jana Koubková, velmi milý host. A ona si přála profesionální nazvučení. Právem, její muzika si to zaslouží. Ona tu i zhudebnila jednu ze soutěžních pohádek. Pan Svoboda a jeho firma nejen profesionálně udělali, o vše se postarali, ale navíc, když se jim vysvětlilo, jak na tom knihovna je s financemi, tak to udělali téměř zadarmo.

Šabaka P.

Jičínský kaplan. Není to dlouho, co přišel do Jičína, a rázem vstoupil do kulturního života. Stal se festivalovým vejbořem a jeho zásluhou byla pro večerníčky otevřena farská zahrada. Podílel se na organizaci zahájení Dnů evropského dědictví a dalších akcích. Když přijeli do Jičína Italové, stal se Petr jejich průvodcem, neboť studoval v Římě. Spolumoderoval udílení Štefana. K rozličným svátkům vydává drobné publikace, které jsou určeny nejen lidem věřícím. Veliký úspěch měl cyklus jeho přednášek v knihovně, kde se s nadhledem zamýšlí nad otázkami, které pálí dnešního člověka.

Šilhan J. a spol.

Pan inženýr Šilhan je vyznavatel méně obvyklých hudebních nástrojů. Je vídán a slyšán, jak hraje na dudy a niněru při rozličných akcích v muzeu, při zpívání koled v Lodžii i jinde. Na tyto krásné nástroje nejen hraje, ale je i staví. Propaguje hraní na ně a zpívání, i když občas nejsou povětrnostní podmínky ideální, což kupříkladu před vánočními v Lodžii bývá. Nejde jen o pohodlí hráče, ale ladění v zimě a vlhku není snadné. Nominace je za koncerty na Humprechtě, kde je hlas i hudba umocněna akustikou sálu.

Šputa Z.

Pan malíř, který na podzim vystavoval v zámecké galerii, má 90 let. Není rád, když se o něm mluví a píše. Tak už to bývá, že lidé, kteří cosi dovedou, oslovují svět skrze své dílo a osobu potlačují. Když ho socialistický režim kritizoval, že se shlíží ve francouzském umění, našel se a třicet let nevystavil jediný obraz. Ale právě v té době vznikaly jeho realizace po celém světě. Srdce světa v Montrealu, divadelní opona v Německu. Ano, jistě, je profesionál. Jeho obrazy, inspirované i okolní krajinou, mají úžasné kouzlo. I za svou nesmírnou skromnost je nominován.

Šrámkovské matiné

Každý rok, u příležitosti narození básníka Fráni Šrámka (17.1.1877) se koná v Sobotce setkání v síni poezie. Program se mění podle výročí a různých okolností. Letošní schůzka byla věnována 340. výročí zahájení stavby zámku Humprecht. Všichni přednášející - PhDr. Naďa Kubů, PhDr. Dagmar Faměrová a Mgr. Eva Bílková ml. zaujaly naplněný sál. Poděkování patří přednášejícím i organizátorům.

Teslík V.

Je zemědělským inženýrem a píše poezii. Už mu vyšly dvě knížky, chystá třetí. Básně nejen píše, ale jim i rozumí a nazpaměť umí mnoho svých oblíbených autorů. Patří sem i Gellner. Když Literární spolek chystal v jičínské knihovně své vystoupení v rámci Dne poezie, nemohlo být jinak, než že hrál svého oblíbence. Úžasně. To, jak Gellner diktoval Bezručovi přes přepážku pošty svou báseň, to byl Teslíkův herecký koncert.

Úlehla V.

Pan profesor (čeština, dějepis) se vždy pečlivě připravoval na hodiny, a tak má doma rozsáhlý archiv studijního materiálu. V poslední době se zaměřil na konec předminulého století v Jičíně a o tom psal zajímavé články do Nových novin. Měly takovou odezvu, že bylo na místě materiál rozšířit, doplnit a z toho udělat knížku. Vydavatelem byl TomTour, s. r. o. Knížka má 160 stran, mnoho fotek a před Vánocemi 2006 se po knize Jičín na konci 19. století jen pašilo.

Úlehla V., Holata M.

Redaktor Nových novin pracoval s panem profesorem Úlehlou na konečném tvaru knížky o Jičíně. Sehnali v regionálním muzeu a od sběratele Karla Čermáka na 60 dobových, dnes už vzácných fotografií. Konzultovali některé věci s panem archivářem Franckem i Karlem Čermákem. Spěchali, aby knížka vyšla ještě před Vánoce. A povedlo se.

Valter J.

Pan malíř má v Bukvici krásný a vzorně udržovaný statek, kde aktivně chalupaří. Roubený špejchar přebudoval na galerii a tam nesobecky nevystavuje sám. Své příjemné kajinky občas sundá a pověsí tam díla některého ze svých kolegů. Přesněji i kolegyň, těch je ostatně víc. Byla tu novopacká paní Šinkmannová, v roce 2006 jičínská Anna Hofmanová. Pozoruhodné na této výstavě jsou kupříkladu asfaltové barvy, které dovolují malířce vyjádřit se pomocí nemnoha čar a tvarů.

Vaniček J.

Byly dotazy, zda cesta na kole patří mezi nominace. Soudím, že taková zajisté ano. 15. října vydal se turista Jan na svém kole na okruh po kulturních objektech. Navštívil zajímavá místa, kde slyšel nevšední slova. Svou 113 kilometrů dlouhou cestu pak popsal ve čtivé cestovní zprávě. Těmi místy byly kostely, či modlitebny Církve československé husitské. A ta slova byla slova Písma při kázání. Příklad, kterak lze zážitky z mnoha oblastí spojit.

Vaškovová Z.

Je ředitelkou ZUŠ v Hořicích a organizátorkou zdejšího kulturního života. V adventním období zorganizovala v hořickém kostele tři koncerty, při nichž vystoupili nejen místní amatérské soubory a učitelé a žáci ZUŠ, ale i zajímaví hosté. Adventní program vyvrcholil třetím koncertem, na němž spojené pěvecké sbory Bona Vita z Hořic, Cantus Feminae z Nechanic a Svatovavřínecký chrámový sbor z Nového Bydžova za doprovodu Hořického komorního orchestru a pod vedením Petra Semeráka provedly úžasným způsobem Missu Brevis Jiřího Pavlici. Výtěžek byl použit na obnovu chrámového betlému.

Vávrovi - rodina

Magistr Vávra učí na škole v Železnici. Rodinné muzicírování nenechávají si jen pro sebe, ale dávají koncerty na veřejnosti: Jarmila (hoboj, klavír, zpěv), Jana (fagot), Jan (klarinet, saxofon), Jana st. (klavír), Jaroslav (průvodní slovo). Nominace je za koncert v kostele v Železnici. Kdo neslyšel, má další možnost - koncert rodiny Vávrových s názvem Probouzení jara proběhne 10.2.2007 od 19 hodin. v Porotním sále jičínského zámku.

Veselý J.

V knize "Ke hvězdám a do mraků" připomněl osudy svého strýce Vlastimila Veselého, čs. letce v RAF, a to na základě jeho válečných deníků. Prezentace knihy se konala v divadelním sále hořické radnice 16. 11. 2006.

Vobořil M.

Zorganizoval benefiční koncert pro povodně postiženou obec Křešice. Koncert se uskutečnil 20. 4.2006 v hořickém kostele a účinkovaly na něm pěvecké sbory Ratibor a Vesna, Bona vita a dětský sbor při ZŠ Ostroměř. Výtěžek činil přes 5 tisíc korun. Přispěla i hořická radnice částkou vyčleněnou na uspořádání staročeského jarmarku.

Zámostí a ostatní

Dobrym příkladem práce s veřejností a získávání prostředků z Nadace Partnerství je projekt obnovy návsi v obci Zámostí-Blata na Jičínsku. Návse se po diskusích s místními občany a společných sousedských setkání s odborníky (i Lukáš Bílek) navrátila ke své historické podobě a stala se bohatší o památný strom. V kraji to bylo zhodnoceno jako velmi vydařené a hodné následování. Úprava návsi a vyhlášení Památného stromu je ukázkou výsledků dobré komunikace mezi venkovskými lidmi a jejich zájmu o ekologii a zachování historického odkazu předků.

Závěsné divadlo

Tenhle divadelní soubor, se kterým se setkáváme většinou na Valdické bráně, mívá zpravidla jednu premiéru do roka, ale vždy pečlivě připravenou, tedy tvrdě nazkoušenou. Pro rok 2006 přerušili šňůru detektivek a zahráli hru chorvatského autora Ivo Brešana Představení Hamleta ve vsi Dolní Mrduša. Ten, kdo nezažil dobu reálného socialismu, možná některé věci nepochopil, či jim neuvěřil. Po chvíli smíchu najednou člověka začne mrazit. Závěsní jsou tuze přesvědčiví.

Zlatníková D.

Draga je jičínská básnířka a překladatelka poezie ze srbochorvatštiny i jiných jazyků. Je členkou Literárního spolku při Knihovně Václava Čtvrta, publikuje časopisecky. Nominovaná je za vydání básnické sbírky Nápoředy, která svým obsahem, ilustracemi a formátem v pevné vazbě s přebalem ukázala, že dlouholeté čekání na druhou sbírku se určitě vyplatilo. Pro další poety nasadila vysokou laťku, ale hodnou následování. Příjemným posezením byl i křest sbírky v jičínské knihovně.

ZŠ Bodláka a Pampelišky

I když o aktivitách Základní školy Bodláka a Pampelišky dal by se psát dlouhý článek, nominace je za pěveckou soutěž Velišský slavíček. Přihlásilo se 48 zpěváků v rozmezí od 4 do 13 let. Z nich 10 postoupilo do finále. Galavečer, kde se o vítězi rozhodovalo, připravil Jan Jiterský se svými přáteli pečlivě, mladí moderátoři byli vtipní. Nechyběl tu tanec, sbor ani medailonky finalistů. Jen sám Bodlák – pan ředitel Jiterský - vystřídal 6 převleků. V programu se předvedli i laureáti minulých ročníků.

ZŠ Pecka

Vedení a děti ze Základní školy na Pecce se zapojily do projektu "Škola pro udržitelný život". Nominace je i za nebojácnost v grantové politice, za objevení a oživení studny, přeměnu zahrady a radost z toho všeho, co se jim povedlo a ještě povede, protože chtějí (například naučná stezka).

ZŠ Slatiny a MŠ Milíčevs

Už druhým rokem uspořádala slatinská malotřídní škola ve spolupráci s mateřskou školou v Milíčevsi Vánoční koncert. Bylo to 21. prosince v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Slatinách. Protože slatinská škola je malá, má 31 žáků, tak museli vystupovat všichni. A nebylo věru slyšet falešný tón. Pozoruhodný byl i betlém, který učitelky s dětmi vytvořily. Není třeba říkat, že i zaměstnanci školy se podíleli všichni. I malá škola má ve vsi své pozitivní místo.

ZŠ v Jičíně (4. ZŠ)

V rámci množství předvánočních besídek byla akademie 4. ZŠ v Kulturním domě výrazná a zážitkem nejen pro diváky. Žáci se chytli a do přípravy se plně zapojili a přicházeli i s vlastními nápady. Kupříkladu choreografie dvojího vystoupení aerobiku bylo vlastní dílo. Nádherný byl i úvodní živý betlém. Žáci 9. C se vyřádili ve své scéně, kde si kluci a holky vyměnili role. A samozřejmě zpěv, sborový i sólový. Paní učitelka Kačírková zaslouží pochvalu, jak děti motivuje. Krásné bylo, jak žáci vzali své vystoupení vážně a zodpovědně. To bylo vidět i na oblečení.

ZŠ v Jičíně (2. ZŠ)

Pochvala patří 2. základní škole z Husovy třídy v Jičíně za výstavu Podzimní a zimní nálady, kterou připravili žáci s Věrou Horáčkovou a Vlastou Hylmarovou na přelomu listopadu v ochozovém patře Valdické brány. Jsou to nápadité kreace na téma dvou zimních období, ve kterých se zrcadí duše dětské i učitelské. Dokazují, že učitelky -výtvarnice svým dětem rozumí, a ty jim to vracejí tvořivým způsobem. Výstava byla dobrou součástí Vánoc na bráně, akce, na kterou už se mnoho Jičínáků těší.

ZŠ v Jičíně (1. ZŠ)

Skupina kantorek z mnoha předmětů připravila s dětmi pásmo o Mozartovi. Nejdříve zkoumali jeho dobu, události, jeho hudbu. Rozjeli se i do Prahy a Salcburku. Naučili se dělat Mozartovy koule. Pak 58 žáků nastudovalo pásmo, kde bylo mluvené slovo, hudba hraná i zpívaná, kousek divadla i tance. Mozart na všechny způsoby. Předvedli 13. 12. v K-klubu. Příklad projektového vyučování, mezipředmětové vztahy v praxi.

Žantovský M.

Martin je autor, který nepublikuje každodenně. Jeho básně nejsou upovídáné. Svědčí o pečlivém úsilí autora o věcné vyjádření. Není však jen autor. Podílí se na organizování a na programu vyhodnocení literární soutěže Řehečská slepice. Kromě toho využívá své počítačové znalosti k vytváření webových stránek Literárního spolku při Knihovně Václava Čtvrtka.

Nominace za dlouhodobé zásluhy

Acoustic band

Řekne-li se v Hořicích swing, hned vás napadne Acoustic band, a naopak. Je to parta nadšených muzikantů, která si svými výkony nezadá s profesionály. Těleso vzniklo v 90. letech a jeho současným dirigentem je pan František Uhlík. Četné sympatie souboru získává i zpěvačka Radka Hubáčková, která zároveň vtipným způsobem moderuje vystoupení. Acoustic band obohacuje významným způsobem nabídku kulturních programů nejen v Hořicích, ale i ve velmi širokém okolí. Nevyhýbá se však ani jiným aktivitám, třeba spolupráci s divadelními ochotníky. Nebe na zemi v jejich společném provedení prostě nemělo chybu.

Běcharští

Běchary, vesnice na hranici okresu, mají 219 obyvatel a je odtud všude daleko. To ale neznamená, že tu lidé nežijí kulturně. Od karnevalu pro děti i dospělé, až po premiéru divadelního spolku. Od zájezdu do Lidic, až po besídku základní a mateřské školy. Na konci roku to všechno sepíše a vydají brožuru. V ní je i pěkné povídání o významu včel a báseň a povídka Karla Šoltýse.

Bělohradské listy

Krásný příklad městských novin. Vznikly v roce 2000. Vychází 7 čísel ročně, 28 stran formátu A4 na křídovém papíře. Vydává je městské kulturní středisko. Listy nejsou jen zprávami z radnice, ani jen staromilské nostalgické vzpomínání nad památkami či historií. Mají všechny rubriky, které Bělohradáci hledají. Jsou tu i zprávy kulturní i sportovní, jakož i zprávy z regionu, takže dosah není jen pro město LB. Fotografie, i obrazový doprovod na křídovém papíře jsou kvalitní.

Benešová J.

Je vedoucí hudebního oddělení Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně. Zorganizovala cyklus vzpomínkových sezení Hudební paměť Jičina, kde kromě lektora přispívají jičínští pamětníci z publika. Samozřejmě kvalitní je i hudební doprovod. Kromě toho se Jana stará o LIS – Literární spolek při knihovně, připravuje schůzky, podílí se na akcích – a těch v poslední době není málo. Autorské čtení v Nové Pace, Sobotce, vystoupení na bráně apod. Takhle koná už, tuším, patnáct let, co LIS trvá.

Bohuňovská B.

Nominace na Blázu je za kulturní aktivity v Sokole. Ale to zdaleka není všechno. Ona je plně zapojená i ve festivalu JMP jako logistik. Aha, co to je logistik. Inu stará se o materiální zabezpečení. Aby všechny dílny (v r. 2006 jich bylo přes dvacet) měly veškerý materiál pro svou práci. A navečer vše uklidit, ráno vydat. Když je třeba zamést, postavit či rozbourat stánek atd. atd. Znamená to celoroční schůzování, jednání. I třeba mrznutí u stánku při předvánočních trzích.

Bona vita, pěvecký sbor

Hořický smíšený komorní sbor Bona vita oslavil v roce 2006 už 15 let své úspěšné činnosti. Vznikl v roce 1991 odstěpením z mateřských sborů Ratibor a Vesna a u jeho zrodu stál královéhradecký varhaník Martin Strejc. Sbor má na svém kontě řadu velmi pěkných umístění na různých přehlídkách a soutěžích. Vedle hudby sakrální se věnuje i žánrům světským. Současným sbormistrem je Petr Semerák. Největším úspěchem loňského roku bylo společné provedení Missy Brevis Jiřího Pavlici sbory Bona Vita, Cantus Feminae z Nechanic, Svatovavřineckým chrámovým sborem z Nového Bydžova a Hořickým komorním orchestrem při 3. adventním koncertu v hořickém kostele.

Bosák E.

Pan profesor (na fakultě tělesné výchovy) byl taky kdysi ministrem pro mládež a tělovýchovu. Nebo vedoucím olympijské výpravy v Mexiku. Patří k významným sportovním, ale i kulturním osobnostem města. A za to druhé je nominace. Svými grafikami reaguje na mnohé společenské události i výročí. Soupis jeho děl, pořízený před dvěma lety k jeho osmdesátinám, čítá 567 řádků. Když měl na bráně Břeťa Kužel svou výstavu, tak tam Eman bez problémů vyběhl.

DDM Stonožka NP

Šest lidí v Nové Pace obstarává zajímavou náplň volného času pro děti i dospělé. Nepořádají letní dětský tábor, ale Cestu kolem světa za 7 dní. Zaměřili se na celé rodiny, takže dílny, které pořádají, třeba tvorbu z rákosu, smaltovaný šperk a podobně, jsou přístupné rodičům s dětmi. Široko daleko je znám Samba Paka band, kde na rozličné bubínky (surdo, clave a další) hrají chlapi i děvčata. Mažoretky mají tři věkové kategorie, jak dívky dorůstají, tak postupují: Viktoria, Gloria, Carmen. Také tu mají Dívčí klub.

Dejl S. a další

Spolu se skupinou dalších lidí je každoročně organizátorem akce Vackovo Vysoké Veselí. Sám, aktivní hudebník, má k hudbě velice kladný vztah. Vackovo Vysoké Veselí se již po dlouhá léta koná vždy začátkem července a je poctou skladateli Karlu Vackovi. Je vždy pozvána jedna kapela dechové hudby, která zahraje písničky Karla Vacka nebo ze svého repertoáru. Po dlouhá léta moderoval toto setkání Josef Zíma, či jiní známí moderátoři. Tato akce je spojena se spoustou příprav a právě na těch se podílí Stanislav Dejl, Luboš Holman, Vladislav Čapek, Zdeněk Peroutka a jiní.

Doležalová M.

Spolu s Jaromírem Kulihou jsou hlavní organizátoři Harantovských slavností historického zpěvu (HSHZ). Ty vznikly se záměrem a snahou obnovit muzikantské tradice na hradě Pecka, které zde založil a rozšířil Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic, pán na Pecce. Konají se ve dvouletém intervalu. Koncerty probíhají zároveň na hradě a v kostele. Součástí festivalu jsou i odborné semináře a koncerty jednotlivých sborů. Důležitým mezníkem byl vznik Sborníku vícehlasých skladeb, který pravidelně vychází od II. ročníku a ze kterého si soutěžící vybírají skladby pro hodnocenou přehlídku.

Erben A.

V každé fázi života lze u pana Antonína Erbena ze Židovic vystopovat mimořádně vřelý vztah k přírodě. Svědčí o tom jeho osobní iniciativa, kdy v okolí obce v několika letech vysázel na své náklady téměř stovku stromů. Vztah k přírodě ho provázal po celý život. Jeho životní láskou byli koně. Po revoluci v okrese obnovil Selskou jízdu a organizoval její setkání a plesy. Byl organizátorem dvou sjezdů rodáků Židovic (v roce 1989 a 1994). Poslední roky se věnuje dalšímu užitečnému oboru – včelaření. Zorganizoval v Židovicích dva Okresní včelařské dny a Ples včelařů Jičínka v Běcharech a Kopidlně.

Erben Miletín, div. soubor

Patří k nejstarším souborům v regionu, neboť k datu jeho založení se píše rok 1827. Tehdy se hrály české hry jako Ženský boj, Fridolín. Pravda, měl soubor svá úspěšná i méně úspěšná léta. Mezi ně patří i požár města. Ale díky sbírkám se jeviště znovu postavilo. Dnes patří div. soubor k nositelům kultury v obci. Vždyť dovede uspořádat i folklorní večer. Už 11. rokem tu pořádají divadelní festival. Potěšitelné je, že soubor má i svou dětskou část, a to je i příslib do budoucnosti.

Faměrová D.

Paní kastelánka, doktorka filozofie Dáda, je spojena s Humprechtem od svého mládí. Protože kastelánské řemeslo zdědila po svém otci. Protože tu prvně prováděla ještě téměř jako dítě. Přístup svého táty rozvíjí. Svatby na zámku jsou výletem do historie. Zámek je stále vyzdoben květinami. Výstavy se střídají. Při nočních prohlídkách zámku vodí návštěvnický historické osobnosti. Oslaveno bylo třistačtyřicáté výročí od založení zámku. Znělo sváteční šrámkovské matiné, vyšla zvláštní příloha ke Zpravodaji Šrámkovy Sobotky

Formanová E.

Paní starostka se už 7 let podílí na organizaci kulturní činnosti v Bukvici a Křelině. Kromě uspořádání srazu rodáků bylo velkým dílem opravení a znovuoctvení kaple na návsi v Bukvici. To byl veliký svátek, kterého se zúčastnili mnozí církevní hodnostáři. I ve Křelině byla vybudována a vysvěcena zvonice. Když se stavěla stěla na Holém vrchu, nechyběla paní starostka i se svými kolegy u stolku s občerstvením pro brigádníky. Však to také byla právem ona, kdo spolu se střevačským starostou obelisk pak odhalili.

Franc V.

Pan doktor Franc je spoluzakladatelem Literárního spolku při Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně a jeho neúnavným organizátorem. Nominace je za pravidelné vydávání časopisů Kobra a Čaj, za vydání knihy Vědecká práce mé ženy, za práci v Literárním spolku, za scénář k pořadu v rámci Dne poezie, za pořádání Rehečské slepice, za celkové působení na poli literatury a kultury v našem okrese. Kromě toho je úspěšným účastníkem mnoha literárních soutěží.

Francek J.

V současné době je ředitelem Státního okresního archivu v Jičíně. Zabývá se především městskými a právními dějinami českých zemí v 16.–18. století. Širokou čtenářskou veřejnost zaujal řadou knižních titulů, studií a článků a přispěl tak k hlubšímu poznání dějinného vývoje Jičína. Je autorem knih Chlumecké hrdelní příběhy (1993), Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic (1994), Mistři ostrého meče (1995), Z register tajemství lotrovského (1997), Zločin a trest v českých dějinách (1999–2000), Zločin a sex v českých dějinách (2000) a Dějiny loupežnictva (Praha 2002). V edici Zmizelé Čechy vydal knížku o Jičíně.

Francková Z. (viz vpředu)

Hladíková J. (viz vpředu)

Hořeňák

Národopisný folklórní soubor písní a tanců HOŘEŇÁK byl založen v roce 1949 a u jeho zrodu stál hudební pedagog profesor Vratislav Vycpálek. V současné době má soubor asi 45 členů. Soubor má i svou dětskou složku – Hořeňáček. Od roku 1975 je Hořeňák organizátorem Mezinárodních folklórních slavností písní a tanců Pod Zvičinou v Lázních Běláhradě, které se každoročně konají v polovině června. Kromě deseti našich souborů bylo tu i 6 zahraničních, nejvzdálenější až z Kolumbie. Raritou programu je soutěž v polce na 200 m.

Hořické (občasné) noviny

Hořické noviny nevycházejí občas, ale zcela pravidelně, vždy koncem měsíce. Stejně jako jiné občasníky přinášejí hlavně místní zpravodajství, ale i zajímavosti z historie, povídky a dopisy čtenářů, vše v kvalitní grafické úpravě a okořeněné nezapomenutelným humorem jejich tvůrce pana Václava Bukače, ředitele hořického muzea. A jestli si myslíte, že udělat takové noviny je legrace, přijďte se podívat po uzávěrce do hořického muzea.

Hořický komorní orchestr (viz vpředu)

Chaloupská E.

Se svou dcerou, která se taky jmenuje Eva, vedou v Kopidlně kroužek mažorettek. Ten byl založen v roce 2000 a má dva oddíly (17 + 9 děvčat). Kopidlenské mažoretky se úspěšně zúčastnily Mistrovství Evropy v soloformacích – skončily čtvrté z jedenadvaceti účastníků. Dvakrát byly druhé v Soutěži o pohár ze zámku v Kolíně, Mezinárodní soutěž svazu hudebníků dokonce vyhrály. Kroužek pořádá letní a zimní soustředění, trénuje každý týden, připravuje se na soutěže, vystoupení a různé akce (kult. akce, plesy ...)

Karmelitánské knihkupectví

Toto knihkupectví v Nové Pace patří do sítě knihkupectví Karmelitánského nakladatelství. Aby se lidem více přiblížila kvalitní literatura, kterou prodávají, pořádají spolu s Městským kulturním střediskem setkání s autory knih. Vzácným hostem byl v loňském roce Radovan Lukavský, dále Kateřina Lachmanová, Vítězslava Klimtová, Marek Orko Vácha a Antonín Randa. Letos zvou 19.2. na setkání s p. Vojtěchem Kodetem, ThD. o Carm. a 28.2. na přednášku prof. PhDr. Petra Piňhy, CSc.

Klub českých turistů Jičín

Putování za Rumcajsem, tradiční velký jičínský pochod, završilo už 40. rok. Není to jen akce sportovní, ale i společenská a kulturní. Scházejí se tu lidé z celé republiky a odnášejí věhlas Jičína a jeho kraje do celého světa. K pochodu vychází i rozličné materiály, jako jsou diplomy, popisy cesty, a to jednou budou cenné studijní podklady pro naše následovníky o tom, jak jsme my žili. Je už čas začít tu historii sepisovat.

Knihovna Václava Čtvrtka

Těžko vyjmenovat všechno dění, které se v knihovně jen za posledních pár let událo. Důležité je, že vysoké procento kultury v Jičíně prochází skrze zdi budovy postavené Čeňkem Musilem. Připomeňme jen třeba méně známé Pasování prvňáčků na čtenáře. Nebo přespávání dětí mezi knižními regály, kdy k nim navečer, možná i ve snu, přichází literární hrdinové. V knihovně se před několika lety sešlo na 36 českých a slovenských autorů, aby pak vyrazili do města a četli tu svá díla. A další a další.

Komárková J.

Paní Jarka Komárková je ředitelkou ZUŠ Jičín a sbormistryní smíšeného sboru Smetana. Nominace je za pohotovost, s jakou je schopna dodat vysoce kvalitní program své školy pro jakoukoliv příležitost. Nevím, zda to byly Dny evropské kultury, či jiná událost jako jsou Valdštejnské dny, kdy kapela hrála na nádvoří zámku a paní Jarka seděla na kašničce a nemusela nic

říkat, při pohledu na ní bylo vidět, jak je na své žáky pyšná. Je to tedy nominace i pro celou ZUŠ, která se tady ve Štefanovi objevuje vícekrát.

Komárková R.

Pracuje v Městské knihovně v Kopidlně. Je zřejmé, že její povolání není jí jen zaměstnáním. Je velmi vstřícná ke všem čtenářům i návštěvníkům knihovny. Spolupodílí se na různých kulturních akcích ve městě. Příkladem je Hylmarovo Kopidlna, či divadelní představení. V knihovně pořádá besedy pro děti a mládež. Snaží se o výrazné rozšíření knižního fondu tak, aby tu byly zastoupeny publikace z různých oborů. Aby mohl kdokoliv používat internet. Její konání v knihovně lze charakterizovat slovy nápaditost, tvůrčí kreativita.

Koukal A.

Nebývá zvykem, aby se Štefan uděloval za duchovní službu, či za stavební práce. Pan farář Koukal z Vysokého Veselí tam slouží už 33 let. Když bylo třeba, nesloužil jen mše, nedával jen svátosti, ale změnil se i v zedníka, který pomáhá na kostelích farnosti opravovat, co je třeba. Tento duchovní správce říká, že kostely mohou sloužit pro slovo boží i lidské. A podle toho po dobu své služby konal.

Kynčl F.

František Kynčl učí na „čtyřce“. To je škola se svým specifikem. K tomu patří ekologický areál Čtyřlístek, který pan učitel spolu se svými kolegy a žáky spravuje. Najdete tu spoustu rostlin, i cizokrajných, je tu stromový kalendář, ale i objevený sklep ještě z doby jezuitského dvora. Setkání hostů Čtyřlístku je vždy kulturní událost. Konala se kupříkladu i při výročí meteorologického pozorování a měření, které škola ve spolupráci s mezinárodními institucemi provádí. Výsledky posílají a posílají až do Ameriky.

Marek F.

Pan inženýr Marek prošel několika povoláními. Byl učitelem, školním inspektorem i místopředsedou tehdejšího Městského úřadu v HK. V roce 1990 se po odchodu do důchodu vrátil do rodného domu ve své obci a od té doby se věnuje shánění podkladů a psaní místní kroniky. Je tak důstojným pokračovatelem svých předchůdců. Kronika se ve vsi vede od roku 1905. Své bohaté životní zkušenosti uplatňuje nejen při psaní kroniky, ale rád je rozdává místním lidem.

Minářová J.

Spolupracovníci jistě pochopí, že nominace patří celé redakci Kopidlenských listů. Vycházejí čtvrtletně, představují 20 až 30 stránek A4 a mají už jedenáctiletou tradici. Nezaměřují se jen na Kopidlnu, počtou si i lidé z okolí. Snaží se mapovat všechno zajímavé v městě i okolí. Jsou tu články od rozhovoru s panem farářem přes zprávy z radnice, zprávy sportovní až po úryvky z kroniky. Jistě potěšily i křížovky a rozličné návody pro děti.

Nosková M. a studenti

Kdo by na hořickém gymnáziu neznal paní profesorku Marii Noskovou, vždy usměvavou, obětavou, ochotnou pomoci, poradit, zkrátka takovou studentskou mámu! Ta před lety dostala skvělý nápad dát studentům veřejný prostor k vyjadřování svých nápadů a názorů, a tak vznikly studentské nástěnné noviny Tempus, kam mohl přispět každý se svou troškou do mlýna a podělit se o radosti i strasti. Už několik let mají tyto noviny také svou papírovou podobu, kterou mnozí studenti vlastními silami na kopírce a zájemci si je za symbolický obnos mohou koupit. Je libo přečíst si netradiční rozhovor s některými z více či méně oblíbených kantorů? Zajímají vás jejich "vejšplechty"? Kupte si Tempus!

Novopacké sklepy

Pan David Horáček se nastěhoval do domu, který je přizpůsoben nejen potřebám jídla a pití, ale i konzumaci (a spoluvytváření) kultury. Takže je zároveň šéfem, hostinským i dramaturgem. Malou nezávislou scénou udělal v podkroví. Ta představuje ideální prostředí pro klubové pořady, které se tu taky konají. Rozličné recitály, či jiná vystoupení. Letos stojí za zmínku koncert francouzské skupiny FANTAZIO. Tahle kapela nenechala nikoho v klidu. Prostě každý si vybere z nabídky koncertů, stačí jen přijít.

Obitko F.

"Mezi tou většinou zasmušilých českých mužů, kteří buď vzdychají, anebo se rozčilují, že něco je špatně a že už se dávno mělo ...", zapůsobil na mne pan Obitko jako zjevení. ... doslova jsem se z té blízkosti těšil: neobyčejná srdatost, optimismus a energie, rozdávání dobré nálady kolem sebe, a hlavně předávání víry, že budoucnost a rozkvět svých obcí máme v rukou jenom my. (J. Gottlieb) "Mariánská zahrada se stala jeho životním úkolem. Uměl ji jasně představit, vzbudit zájem o ni, nadchnout pro realizaci její myšlenky." (E.Bílková)

Open Art Nová Paka

Parta nadšenců, kteří pořádají květnový festival Muzika Paka a letní dětské tábory v Roškopově. V roce 2006 byl to už 11. ročník festivalu, kde je představena kultura okraje v kraji blouznivců. Ano, nejsou to komerčně zaměřená divadla, kapely, zpěváci. Je tu program, který koresponduje s městem, kde býval spiritismus doma. Však tu taky byla kupříkladu Švankmajerova výstava. Tábory, které Open Art pořádá, mají úzké zaměření, kupříkladu výtvarné, nebo na přírodu a minerály.

OS - Zebín

Vedle festivalu a péči o kapli na Zebíně jsou tu biblické dílny, na kterých se jako lektoři střídají lidé různých církví, jsou tu měsíční zpěvy Taizé – místo rozjímání, koncerty a další konání. Velkým přínosem je, že Zebín propojuje víru s žitím

laickým. Všechna jejich činnost je přístupná i užitečná i pro nevěřící. Oni názorně předvádějí, že Bible není je kniha náboženská.

OS Svaz opuštěných a zatoulaných zvířat z NP

Tady nejde jen o samé milovnický zvířat. Lidé ze sdružení se snaží vybudovat útulek pro psy v Nové Pace. Jejich cesta není lehká. Snaží se, aby na svůj bohumilný záměr sehnali prostředky. Pořádají různé koncerty a výstavy. Kupříkladu v březnu chystají spolu s MKS výstavu malířské a grafické Oscara Teimera. Dále vyrábějí nádherné věci jako obrázky, náušnice, batikovaná trika, která prodávají na svých akcích. Přejme jim v té práci hodně zdaru.

OS SH Staré Hradky

Kromě všech programů vyjmenovaných v předchozím má teď OS starost o zámek. Bojí se, že bude-li prodán do soukromých rukou, bude nějak dosavadní činnost (výstavy, vystoupení, besedy, festivaly) omezená. Ta obrovská vlna, která se z celých Čech zvedla proti prodeji soukromníkovi, je potěšitelná tím, že lidé nejsou lhostejní. A taky, že dají-li najevo svůj názor, je to obrovská síla, kterou úřady nemohou přehlížet.

Památkáři MěÚ Jc

Jména Balský, Baudyšová, Mezera nejsou jen jména úředníků městského úřadu v Jičíně. Jsou to lidé, kterým jejich povolání není je zdrojem výdělků, ale také posláním konat dobrou věc. Svůj region znají, jsou citliví a všímají si všeho potřebného. Hlavně ale nejsou jen těmi, kdož přikazují, ale dovedou i lidsky poradit. Argument, že se nemají nominovat ti, kteří mají činnost jako povolání, neobstojí. Oni dělají víc.

Pavlíková E.

Vede výtvarný kroužek na malotřídě škole v Libuni. Vymýšlí originální a líbivé věcičky, které by děti zaujaly. Doma tráví dlouhé hodiny přípravou polotovárů, aby se dětem lépe pracovalo a aby si mohly vyrobit i náročnější výrobky. Používají neobvyklé materiály (kanafas, jutovinu, kůži...), zkouší různá řemesla (drátování, modrotisk). Jednou ročně, zpravidla před Vánoce, pořádají výstavu pro obec i okolí. Je potěšitelné, jak tím vychovává děti k respektování tradic a kultury. Vede je k pečlivosti při práci, třeb jejich vkus.

Penc S.

Osídlil statek v Milkovicích, založil tu kozí farmu a všechno otevřel veřejnosti. Kozí mejdany nejsou festivalem s pevným, předem plakátovaným programem ani s velkou organizací. Vystoupí, kdo přijde nebo přijede. Vystupující skončí, až ho druhý vystřídá. Ale hlavně – lidé přijedou, dají si pivo, čaj (ano, bývá tu i čajovna) a povídají si. Můžou si postavit stan, přespat venku. Největší kritika bývá z úst těch, kteří tam nikdy nebyli. Já jsem tam nepořádek neviděl.

PIFFESRAIOS flétnový soubor z LB

Flétnistky z Lázní Běláhořa zahájily už svou 11. sezónu. Vedoucí souboru Ina Václavů pracuje se souborem třetí rok a vládne mu pevnou rukou. Děvčata pracují, tvoří a stále jdou za něčím jiným. Za největší ocenění své práce považují pozvání do Vídně. O jejich vystoupení 30. září napsaly noviny: „Hezké české flétnistky, jasný zvuk fléten, melodický zpěv a k tomu i krásný slunečný den přilákaly na vídeňské náměstí Am Hof mnoho Vídeňanů i cizinců, sešla se tu pestrá směsice národností. Svůj obdiv nezvyklé hudbě dávali najevo i Japonci. Vždyť z pódia nezněly vídeňské valčíky, ale stará muzika, místo operetním melodiím naslouchali diváci lidovým písním v krásné úpravě“.

Pod Zvičinou - časopis

Vlastivědná čítanka Pod Zvičinou vznikla v roce 1920 péčí učitelů bývalého hořického okresu. Časopis v průběhu století několikrát zanikl a byl znovu vzkříšen. V roce 1995 se jeho vydávání ujala parta nadšenců v čele s ředitelem hořického gymnázia J. Lindauerem a dějepisáři J. Tomíčkem, kteří s sebou strhli češtináře J. Štěpánka a informatika T. Horáka, ale i řadu dalších. Časopis vychází 5x ročně a přináší množství zajímavých článků z regionální historie, soutěž v poznávání historických snímků, studentské práce, připomíná významná výročí i kulturní a turistické akce. Své pravidelné čtenáře má nejen na Podzvičíně, ale netrpělivě na něj čekají rodáci i v koutech značně vzdálených, čte se dokonce až v zámoří.

Pospíšilová A.

Pan učitel Kynčl napsal: „Takový kus pravého člověčenství, který vyzařuje z téhle paní, má opravdu jen málokdo“. Naše Kačenka řekla: „Půjdem do knihovny, co je ta hodná paní knihovnice.“ Alena Pospíšilová je vedoucí dětského oddělení a pořádá tam mnohá zajímavá setkání, povídání a popovídání. Kupříkladu i slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře. I výstavy dětských kreseb, či soutěže psací a vypravěčské. Samozřejmě by to všechno nezvládla, kdyby neměla výborné spolupracovnice.

Procházka B. (proChor)

Prochoroviny vydává proto, že mu mnohé slušné noviny jeho články neberou. Štefana spolupořádá proto, že se mu za jedenáct let nepodařilo najít někoho, kdo by to vzal za něho. Na vernisáže chodí proto, že tam je zdarma víno. Do Káčka na divadlo proto, že mu dávají dva volňásky, ten jeden propadne, protože nemá milenkou, která by tam šla s ním. V Literárním spolku píše proto, že se mu, vzhledem k jeho šedinám, nikdo neodvážil říct: „ProChore nepiš, užitečnější bys byl na zahrádce.“

Ratibor a Vesna, pěvecké sbory

Hořické pěvecké spolky mužský Ratibor a ženský Vesna mají už více než stoletou historii a po celou tuto dobu přispívají k obohacování kulturního a společenského života ve městě. Členskou základnu tvoří sice převážně zpěváci zralejšího věku, což však vůbec nemusí být na závadu. Nadšení, obětavost, vzájemnou soudržnost a chuť zpívat by jim mohla závidět tělesa věkově mnohem mladší. To už není jen sbor, ale jedna velká rodina. Obětavým sbormistrem je pan Jiří Strejc z Hradce Králové, který v uplynulém roce se sbory nastudoval cyklus Dvořákových Biblických písní ve vlastní sborové úpravě. Sbor každoročně absolvuje kolem deseti vystoupení nejen ve městě, ale i v širším regionu a nejvíce radosti přináší v předvánočním období, kdy nezapomíná ani na seniory v domově důchodců, v pečovatelském domě a na LDNce.

Richtermoc R. a spol.

Je již 5 let neúnavným a obětavým organizátorem hořických sochařských symposií, jejichž výsledky jsou každoročně prezentovány na Nábřeží sochařů v Hradci Králové a následně převáženy zpět do Hořic, kde v lokalitě za Klečkovem vzniká nový sochařský park sv. Josefa. Potěšitelné je to zejména proto, že tak pokračuje v sochařské tradici města známého kamenem a jeho zpracováním.

Samšiňák K.

Tak už to v životě bývá, že člověk něčemu se vyučí, vystuduje a pak se objeví cosi jiného, čemu věnuje veliký kus svého života. Karel Samšiňák je člověk, kterému učarovala jeho Sobotka, ale i kraj široko daleko okolo. Zná ho, umí o něm poutavě vyprávět i psát. Těžko vyjmenovat publikace, na kterých se podílel nebo je napsal celé. Jeho jméno je spojeno se Šolcovým statkem, Šrámkovou Sobotkou, Semtinskou lípou. S množstvím výstav i nezapomenutelných výletů.

Sezima J.

Rozhodně není málo toho, co dělá pro hořickou kulturu. Připomeňme třeba Jazz Nights, Hořické hudební slavnosti, prostřednictvím Klubu přátel hudby přivádí do Hořic kvalitní profesionální umělce, podporuje amatérské hudební, pěvecké a divadelní soubory, sám je výborným houslistou a zakládajícím členem Hořického komorního orchestru. Zasloužil se také o obnovení chrámových varhan. A výčet by mohl pokračovat...

Srdíčko, loutková scéna

Zahajovali v roce 1952 se čtrnácti loutkami a s malou scénou na poště. Dnes mají vlastnoručně postavený stánek v Masarykově divadle. Technicky vybavený, včetně zázemí – je tu možné posedět a dát si kávu. Však tu taky JMP schůzují. I to ukazuje sepjetí. Když je festival, hraje se v Srdíčku každý den a stále je plno. Jinak hrají o sobotách, zajíždějí do okolí, kamarádí se s kolegy z Bzence. Srdíčko k Jičínu patří. Je to možné, že už 54 roků?

Stříbrná M.

Regentschori u svatého Jakuba a Ignáce. Členka Organum cantate, občanského sdružení, které usiluje o opravu varhan. Učitelka ZUŠ. Nominace je za hraní pro OS Zebín. Na jejich festivalu i na Modlitbách Taizé. To je taková komorní záležitost. Ekumenická. Trochu slova, dosti muziky, hlavně ale cesta k sobě. Rozjímání. Ale to potřebujeme občas všichni. Bez ohledu na to, zda jsme věřící nebo ne.

Studenti je

Tato nominace je věnována všem jičínským studentům, ale i učňům a žákům, kteří se podíleli na mnoha a mnoha kulturních akcích ve městě. Nejsou to jen gymnazisti, ale i žáci SPOŠ, ZUŠ, dalších středních i základních škol. V Lodžii byli bezvadní, při Valdštejských dnech, Dnech evropského dědictví, festivalu JMP a dalším konání. Mezi velké hodnoty patří i ta skutečnost, že mnozí přišli, jsouce posláni školou. Chytali se, začalo je to bavit a pomohli v SO a NE.

Suchoradská J.

Paní kronikářka z Mlýnce. Vede ji už dlouhou dobu, a to dobře. Prokazuje, že ač malá vesnička na okraji okresu může žít a těšit se ze své historie. K tomu je třeba ji zaznamenat. Jaká je to radost, můžeme-li my listovat a dozvídat se, jak žili naši předci. Paní kronikářka připravuje tuhle radost pro ty, kteří přijdou po nás. I pro odborníky, historiky, pro ty, kteří se chtějí poučit.

Suchoradský O.

Kopidlenský kantor, mlýnecký občan. Ač patří do kategorie těch, kteří se všemu o počítačích museli naučit ve škole života, propnul tím a předává svým žákům. Šachista a vedoucí šachového kroužku. Nominace je za jeho příspěvek na vydávání Kopidlenských listů, o kterých je řeč jinde. Ctí své kantorské řemeslo i v tom, že podle zvyklostí pěstuje věely.

Sytná M.

Je místostarostkou v Bukvici, pod obec patří i Křelina. Spolu se starostkou Eliškou Formanovou a dalšími spolupracovnicí jsou dobrým týmem, který vymyslel a zorganizoval mnohé konání ve vsi. Sraz pamětníků, oprava kaple v Bukvici, vybudování a vysvěcení zvoničky v Křelině. Když se stavěla stěla na Holém vrchu, brigádníci po vztyčení kamene stáli frontu u stolu, kde dámy mazaly chleby, a ty po vykonané práci tuze chutnaly.

Šilhan J. (viz vpředu)

Úlehla V.

pan profesor stál u vzniku OS Lodžie a jeho organizátorská práce tu je známa. Zpracoval studie o významných osobnostech Jc (V. Fejfar, Lohařové, Všetečka, D. Němcová), o nich i jiných tématech zajímavě přednášel.

Podstatná je i váha jeho slov při rozličných jednáních. Jméno pana profesora se každoročně objevuje v nominacích. Na jeho aktivitě se osmdesátka příliš neprojevuje.

Ulrychová E.

Pracuje jako archeoložka v jičínském muzeu. Výsledky svého bádání nezaznamenává jen do papírů, ale povídá o nich lidem. A oni si už na její přednášky zvykli a rádi se s ní v muzeu setkávají. Téma je různé, od Češovských valů přes Valdštenovy nemoci až po leteckou prospekci. Vše bohatě doložené promítanými obrazy. Ty pohledy z letadla, které odhalí, kde co bylo, ty jí asi lidé závidějí. A taky Eva povídá nejen v muzeu, ale zve lidi na vycházky s výkladem. Ty jsou snad ještě zajímavější.

Vacková Z.

Kolik že roků strávila Zdenka se synem Heřmanem ve vlhkém bytě u Lodžie? Jak dlouhá je ta doba, po kterou obcházela stavbu, park, shledávala, co se kde přihodilo, a snažila se zjednat nápravu? Když pořádala tábor dobrovolníků, taky vařila. Když tam byli sochaři a malíři, tak organizovala. Pro zpívání koled chystala čaj. Roznášela plakáty, domlouvala kapely, program. Vymýšlela konání, aby dění v Lodžii bylo pestré. Spolupracovala s občanským sdružením, muzeem, knihovnou, městem, školami, její práce byla vidět na festivalu JMP, žádala o granty, dávala vyúčtování... Ne, nedá se vypsat všechno, co vykonala kastelánka Zdenka.

Vávrovi (viz vpředu)

Vejnářková D.

Možná ji ani mnozí diváci neznají. Pracuje v Kulturním domě, pardon v KZMJ, a bývá a je všude, kde je potřeba. Jestli používáme výraz „dobrá duše“, tak ten na Danu sedí. Stačí fotit, upevnit větrem vlající plakát, mít po ruce všechno, co je třeba. Hlavně ale s úsměvem bez fňukání zařídí, obstará, zavolá, zorganizuje. Za ta léta, a je jich hodně, neviděl jsem Danu našťavanou, nespokojenou, odmítavou. Ona je lék. Pěkná holka, která spraví náladu tím, jak pomůže, i tím, jak se usměje.

Veselý J.

Renesanční osobnost spojená s jičínským sportem a kulturou. Nominace je za pořádání Saturnálií od roku 1984. Za organizování zpívání koled ve skalách. Za to, jak v 80. letech uspořádal tajný koncert J. Nohavici. Za pokus o obnovení činnosti Akademické čtenářské jednoty, který se nepodařil, ale přinesl mnoho hezkých setkání a přednášek. Slávek byl spoluzakladatelem festivalu JMP a dlouhá léta jeho hlavním organizátorem. Organizoval Valdštejské dny. Byl i u nápadu na založení Eurouniverzity...

Vitáček M.

Miroslav je Davidem charakterizován jako amatérský zpěvák. Znamená to, že k vystoupení se nechává přemlouvat. Jeho muzikantským žánrem je hlavně country a folk. Poezie, které se taky věnuje, je tomu příbuzná. Charakteristika: otec tří holek. Zjev: jako Michal Tučný ... v zimě jako medvěd bručoun. Nominován byl za to, jak v Jičíně předváděl písňe a poezii Karla Kryla. Bývá hostem OS Zebín.

Zlatník H.

Patří k lidem, kterým není lhostejné, co se děje v jeho městě. Nespokojuje se jen s brbláním, ale tam, kde to považuje za potřebné, jedná. Formuluje, píše, ozývá se průkazným způsobem. Ať jde o ochranu zeleně, nebo věci kulturní. Zastává se stromů a brání je před kácením tam, kde se mu to nezdá nutné. Příkladem budiž ulice Fügnerova, topoly, či sakura na Tylově náměstí. Angažuje se i v záchraně jezuitské koleje, v Lodžii i v kauzách dalších.

Žemlička Z.

Pan Žemlička si pro své literární konání vybral specifický obor – fantasy. Blízko má také k sci-fi. Postupuje tak, že se s věcmi snaží důkladně seznámit. Čte, studuje. Ostatně dokázal to i při křtu své knihy, který přeměnil v přednášku. Ne o sobě, jako mnozí autoři, ale o světové literatuře v oboru a jejich tvůrcích. Jinak začal povídkami, spoluprací s časopisy. Loni vydal knížku žánru sci-fi. Jmenuje se Vlčice a vyšla v nákladu 5000 výtisků. A to už o čemsi svědčí.

Poděkování:

Fabián P.

Jde o jičínské pekařství U Halříů. Pan Fabián je příznivec kultury a vždycky se s krabicí něčeho dobrého objeví tam, kde je třeba. Vzpomínám na velký kulatý koláč při někdejší besedě s paní Kubátovou. Najednou se objevil na místě se svým sladkým výrobkem. A paní spisovatelka má cukrovku, a tak jsme to museli sníst sami. Příjemné na panu pekařovi je to, že přichází i bez předchozího objednání.

Pelcovi - manželé ze Sobotky

Pelcovi mají největší sortiment - nejvíce druhů růží v ČR, svými růžemi bezplatně zásobí celou turistickou sezonu zámek Humprecht, na kterém se konají také svatby. Ale především nám přinášejí krásu do života. Každý, kdo má chuť ochutnat a přivonět ke krásě a inspiraci růže, smí na jejich záhony kdykoliv vstoupit, být tam neomezeně dlouho, zažít je třeba při rozednění ... nebo se mu dostane vlídného rozhovoru s pěstiteli.

RMaG JC

Jičínské muzeum přináší stále cosi nového. Před Velikonocemi přicházely třídy, rozdělily se na skupiny a postupně prošly jednotlivými zastaveními, kde plnily úkoly. Po takové dvouhodinovce žáci odcházeli s docela slušným přehledem o tom, co Velikonoce jsou. Aktivní, zajímavá výuka. Dalšími důvody k pochvale jsou Svatojánská noc, Muzejní noc, i „Zahájení topné sezóny“. Program je tu pestrý a vždy něco nového. Hraje dudák, koná se soutěž o nejlepší domácí kompot či zavařeninu

Zatloukalová E.

Vedoucí oddělení cestovního ruchu, toho času rehabilituje po autonehodě. Už aby zase byla v práci a abychom se setkávali, někdy střetávali, ale hlavně společně pracovali. Nominace je za všechnu práci, kterou společně děláme, za obdiv, jak se umí s chorobou prát, i za půvab, který do jednání vnáší. Ale i za to, že Eva je Evou se všemi svými vlastnosti, na které se už těšíme.

Jivánský Štefan
ocenění za pozoruhodný kulturní počín
bude slavnostně udělen v neděli 25. února v 15 hodin
v kulturním domě ve Veliši

Prochoroviny
kulturní (skoro) měsíčník
založeno roku 1998
Vydává B. Procházka, Sokolovská 367, Jičín
tel. 493 523 492.
Evidenční číslo MK ČR E 13158
email: prochor.jc@tiscali.cz
Noviny vznikly s laskavou pomocí
APEL s. r. o. Jičín,
GENERALI POJIŠŤOVNA a. s.
Denisova č. 504 Jičín
tel, fax 493 523 024